Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1604 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 23 iunie 1954

Tot sprijinul activității cooperației

DE CITEVA ZILE se desfășoară în întreaga țară, conferințele regionale ale cooperației de aprovizionare și desfacere în vederea pregătirii celui de al doilea Congres al cooperației de consum din țara noastră. Conferințele au rolul de a analiza minuțios activitatea desfășurată pînă în prezent de organele regionale și raionale, să ia măsuri eficace pentru îmbunătățirea continuă a activității cooperației, pentru lichidarea lipsurilor manifestate în fiecare domeniu al activității lor. Tocmai pentru aceasta în conferințele regionale se va prezenta și adopta statutul model al Uniunii regionale. De asemenea ele vor alege, un consiliu de conducere, comisia de revizie a Uniunii regionale etc.

Conferințele regionale trebuie să constituie în felul acesta un puternic mijloc de întărire din punct de vedere organizatoric și economic a uniunilor regionale, raionale și a cooperativelor sătești. Ele trebuie să ducă la ridicarea spiritului de răspundere în muncă a noilor organe ce vor fi alese, la întărirea autorității acestora.

O contribuție însemnată la organizarea și desfășurarea conferințelor regionale U.R.C.A.D. o pot da — și sînt datoare s-o dea — organele regionale și raionale U.T.M. precum și organizațiile de bază U.T.M.

Se știe că întreaga activitate a cooperativelor de aprovizionare și desfacere este orientată spre: îndeplinirea planului de achiziții, a planului de desfacere și aprovizionare. In aceeași măsură se intensifică activitatea cooperativelor și în direcția sporirii fondului social. In această privință nenumărate fapte vorbesc despre munca și realizările tineretului. Un astfel de exemplu îl constituie și organizația de bază U.T.M. din comuna Cerchid, din raionul Luduș-Cluj. Răspunzînd chemării organizației de partid, organizația de bază U.T.M. a explicat tinerilor din comună avantajele cooperației.

Rezultatele acestei munci rodnice a organizației de bază U.T.M. au apărut în scurtă vreme. Astfel în luna mai numărul membrilor cooperativei Cerchid a crescut cu 360 la sută față de lunile trecute, iar planul de achiziții pe sortimente a fost îndeplinit pe luna mai în proporție de 120 la sută.

Intr-un timp, activitatea cooperativei din comuna Dobra, raionul Ilia-Hunedoara, se desfășura în mod nesatisfăcător. In comună există mulți tineri membri ai cooperativei și unii dintre ei au funcții chiar în conducerea cooperativei. Organizația de bază U.T.M., cu sprijinul organizației de partid, și-a îmbunătățit activitatea sa în rîndul tineretului și a reușit să-i mobilizeze la sprijinirea muncii cooperativei. Faptul că în prezent cooperativa din Dobra este fruntașă pe raion — reușind să-și îndeplinească planul de achiziții cu 167 la sută, iar cel de desfacere cu 116 la sută — dovedește grăitor cît de prețios a fost sprijinul tineretului.

Nu sînt puține la număr nici exemplele care dovedesc că multe organizații U.T.M. socotesc contribuția lor în sprijinirea muncii de cooperație ca o sarcină ce le revine nu periodic ci permanent. Un astfel de exemplu îl constituie organele și organizațiile de bază U.T.M. din regiunile Arad și Suceava, care au obținut frumoase realizări. In aceste două regiuni, organele și organizațiile de bază U.T.M. nu socotesc munca de sprijinire a activității cooperației ca o problemă în care ele n-au nici un amestec — așa cum socotesc unele organe U.T.M. din regiunea Bacău, de pildă, în frunte cu comitetul regional U.T.M. Pe lîngă faptul că se preocupă îndeaproape de munca tinerilor care ocupă funcții în organizațiile cooperatiste, organele și organizațiile de bază U.T.M. din regiunile Arad și Suceava pun mare preț pe antrenarea tinerilor cooperatori în activitatea cooperației.

Acum, în perioada desfășurării conferințelor regionale ale cooperației de aprovizionare și desfacere, organele și organizațiile de bază U. T. M. trebuie să analizeze temeinic munca pe care au desfășurat-o în rîndurile tineretului pentru a sprijini, pe toate căile, activitatea cooperației. In întîmpinarea conferințelor regionale, organizațiile U.T.M. sînt datoare să întărească sprijinul pe care tineretul îl dă cooperației. Ele sînt astfel datoare să urmărească îndeaproape activitatea tinerilor cu munci de răspundere din cooperație, îndrumîndu-i și ajutîndu-i să-și desfășoare cît mai bine activitatea. Organizațiilor de bază U.T.M. le revine sarcina de a munci pentru antrenarea a cît mai mulți tineri în activitatea cooperației, sprijinind prin aceasta creșterea numărului de membri cooperatori. Ele au, de asemenea datoria să mobilizeze pe toți tinerii cooperatori să lupte pentru dezvoltarea fondului social al cooperativelor și să dea un sprijin puternic cooperativelor pentru îndeplinirea planului de contractări și achiziții și a altor sarcini.

Antrenînd tineretul să sprijine în mai mare măsură activitatea cooperativelor, organizațiile U.T.M. vor ajuta cooperativele să obțină realizări și mai frumoase în îndeplinirea sarcinilor ce le stau în față, în dezvoltarea schimbului de produse dintre oraș și sat — baza economică a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

A început recoltatul rapiței

In unele comune din regiunea Oradea țăranii muncitori au început recoltatul rapiței de toamnă.

Primii care au ieșit la recoltatul rapiței au fost țăranii muncitori din comuna Ineu. Intr-o singură zi, ei au adunat rapița de pe o suprafață de peste 7 ha. Printre cei care au terminat complet recoltatul rapiței de toamnă sînt țăranii muncitori Sigismund Debreczeny, Carol Kondar și Elena Kondar.

La cea de a treia prașilă

Muncile de întreținere a culturilor se desfășoară cu intensitate în regiunea Craiova.

Pînă la 19 iunie, țăranii muncitori din raionul Caracal au prășit pentru a treia oară o suprafață de 15.176 ha. cultivată cu bumbac, sfeclă de zahăr, cartofi, porumb și floarea soarelui. Fruntași în executarea prașilei a III-a sînt țăranii muncitori din comunele Dioști, Studina și Amărăștii de Jos. Membrii gospodăriilor agricole colective din acest raion au prășit pentru a treia oară 358 ha. cultivate cu porumb, 107 ha. cu floarea soarelui, 22 ha. cu cartofi, 9 ha. cu sfeclă de zahăr și 26 ha. cultivate cu bumbac.

In raionul Segarcea, prașila a III-a a fost executată pe o suprafață de 1.230 ha., în raionul Corabia pe 550 ha. cultivate cu bumbac și legume, iar în raionul Vînju Mare pe o suprafață de 180 ha.

Fruntașii regiunii

Pe ogoarele regiunii Arad se lucrează de zor la îngrijirea culturilor prășitoare.

Pînă de curînd, prașila I a fost terminată în întregime la culturile de sfeclă de zahăr, floarea soarelui și cartofi și este pe terminate la porumb. Acum se execută prașilele a II-a și a III-a.

In raioanele Sînnicolaul Mare și Criș pînă în prezent s-a prășit de trei ori o suprafață de peste 3.500 ha. cultivate cu sfeclă, floarea soarelui și cartofi.

Colectiviștii din regiune sînt în fruntea muncilor agricole. Membrii gospodăriilor agricole colective din comunele Comloșul Mic și Uiheiu au fost primii din regiune care au terminat trei prașile la sfecla de zahăr.

Țăranii muncitori din comuna Mișca, raionul Criș au hotărît și ei să execute prășitul de cîte ori va fi nevoie. Pînă acum ei au prășit de trei ori suprafața cultivată cu sfeclă de zahăr, situîndu-se astfel fruntași pe regiune la muncile de îngrijire a culturilor.

In cinstea zilei de 23 August

Să intensificăm întrecerea pe profesii

Pentru titlul de cel mai bun tînăr țesător din întreprindere

ARAD (de la corespondenta noastră **Kuhta Daria**).

Manifestîndu-și dorința de a contribui într-o măsură cît mai mare la îndeplinirea sarcinilor reieșite din Hotărîrile Plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953 și în scopul întîmpinării zilei de 23 August 1954, cu noi succese în muncă, țesătoarea utemistă Haragazin Maria, fruntașă în întrecerea socialistă din secția țesătorie a uzinelor textile „30 Decembrie"-Arad, a chemat pe tinerele țesătoare din fabrica sa, la întrecere pentru titlul de „cea mai bună tînără țesătoare" pe întreprindere.

Tovarășa Haragazin Maria și-a luat următoarele angajamente:

— Să îndeplinească și să depășească planul de producție, dînd lunar 100 metri țesături peste plan.

— Să îndeplinească indicii de calitate, livrînd produse de calitatea I, 100 la sută, față de normativul de 90 la sută, cît este stabilit.

— Să reducă deșeurile față de indicele admis, cu 500 grame.

Pentru titlul de cel mai bun tînăr sudor din întreprindere

Angajamentele luate în cinstea zilei de 23 August de către colectivul de muncitori, ingineri, tehnicieni și funcționari din Complexul „Grivița Roșie"-București, exprimă hotărîrea de a depune toate eforturile pentru a traduce în viață programul de măsuri economice elaborat de Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953, privind dezvoltarea economiei naționale și ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc.

Frămîntat de gîndul cum ar putea fi mai mare contribuția tineretului la îndeplinirea acestor angajamente, într-o adunare deschisă U.T.M. de secție, utemistul Marin Andrei, sudor la secția a III-a sudură-vagoane, a chemat toți tinerii să lupte pentru cîștigarea titlului de „cel mai bun tînăr sudor" pe întreprindere, luîndu-și următoarele angajamente:

1. Să depășească sarcinile de plan pe perioada 21 iunie—23 August a.c. cu 100 la sută, iar la data de 23 August să lucreze în contul zilei de 23 octombrie 1954.
2. Să îmbunătățească indicii de calitate a lucrului și nicio piesă sudată de el să nu fie respinsă de către comisia de recepție.
3. Să realizeze la electrozi și energie electrică economii în valoare de 1.400 lei.
4. Să mențină în permanență curățenie și ordine la locul său de muncă.
5. Să prelungească durata de funcționare a grupului electric cu 3 luni de la termenul planificat pentru R.K.
6. Să-și repare singur sculele și utilajul necesar sudurii.
7. Să aplice și de acum înainte sudarea pereților din tablă de 1,5 mm la vagoane clasă, în poziție de sus în jos, cu înclinarea electrodului la 45 de grade. In acest fel va mări productivitatea muncii, va îmbunătăți calitatea lucrului și va elimina polizatul tablelor după sudură.

Noi angajamente

Cu deosebită însuflețire oamenii muncii răspund la chemarea lansată de colectivele celor 13 întreprinderi din București prin angajamente sporite în întrecerea socialistă ce se desfășoară în întîmpinarea zilei de 23 August, cea de a 10-a aniversare a eliberării patriei noastre.

In cadrul unui miting ce a avut loc marți după amiază, muncitorii, inginerii și tehnicienii uzinelor „23 August" din Capitală s-au angajat ca pînă la 23 August să depășească planul la producția marfă cu 0,5 la sută, iar la producția globală în valori constante cu 1,5 la sută De asemenea ei au hotărît să sporească productivitatea muncii cu 2,5 la sută și să reducă prețul de cost cu 0.5 la sută.

Colectivul uzinei „23 August" și-a mai propus să asigure la timp piesele de schimb necesare mașinilor și utilajelor celor 8 S.M.T.-uri și gospodării agricole de stat pe care le patronează.

Pentru realizarea cu succes a acestor angajamente se vor lua noi măsuri tehnico-organizatorice. Astfel s-a prevăzut instalarea unui ciocan de 750 kg., precum și montarea unui cuptor cu preîncălzitor la forja tineretului, a două strunguri de copiat la secția mecanică grea etc. De asemenea vor fi luate măsuri menite să creieze condiții pentru ca încă 100 de muncitori să poată aplica metodele înaintate de lucru.

★

Marți după amiază, sute de muncitori, ingineri și tehnicieni de la fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" din Capitală, întruniți într-un miting au răspuns chemării la întrecere lansată de cele 13 întreprinderi din București. Cu acest prilej ei s-au angajat între altele ca pînă la 23 August să depășească planul de producție cu 1,5 la sută, să reducă prețul de cost cu 0,19 la sută, să îmbunătățească calitatea confecțiilor cu 1,25 la sută și să sporească productivitatea muncii cu 2,5 la sută.

Tot pînă la aceeași dată colectivul fabricii și-a propus să realizeze economii în valoare de 550.000 lei și să pună în fabricație încă 107 modele noi de confecții. Pentru realizarea cu succes a acestor angajamente se vor lua măsuri tehnico-organizatorice printre care: extinderea la încă 3 sectoare a lucrului după metoda „prodsincrom", construirea în atelierele mecanice proprii a 130 mașini speciale pentru înlocuirea muncii manuale etc.

Tinerii și-au propus printre altele ca în ziua de 22 august să dea produse în contul zilei de 27 august, să îmbunătățească calitatea produselor cu 1,25 la sută, să extindă inițiativa brigăzii complexe de calitate superioară la încă 5 brigăzi, să extindă controlul pe fiecare fază de operație în aplicarea metodei Lidiei Savelieva la încă 5 brigăzi de producție, să realizeze economii în valoare de 382.300 lei, prin aplicarea inițiativei tinerilor de la uzinele „Progresul" din Brăila.

(Agerpres)

In primele zile ale întrecerii

După ce paleta impegatului a fost înălțată, locomotiva a urnit din loc lungul convoi de vagoane, împroșcînd înlături șuvoaie de abur fierbinte. Curînd, tabloul păienjenișului de oțel al liniilor din stație și al coșurilor fabricilor care împung cu semeție înălțimile, este înlocuit de minunate peisaje rustice, imagini vii ale vieții și muncii de pe ogoarele patriei.

Ceferiștii au hotărît să întîmpine cea de a zecea aniversare a eliberării patriei noastre cu realizări sporite și se întrec pentru a transporta cît mai mulți călători și cît mai multe mărfuri, în orice colț al țării, mereu mai repede și în deplină siguranță.

La Depoul de locomotive „București-Triaj", lucrează mulți tineri, unii pe locomotive ca mecanici și fochiști, alții în atelierul de reparații.

Numele lui Ion Manole din brigada utemistă este bine cunoscut printre mecanicii din depou. Locomotiva sa poate fi deseori văzută în capul unui convoi de vagoane, parcurgînd distanța București-Fetești și înapoi. De mult timp tinerii din această brigadă folosesc cu pricepere metoda remorcării trenurilor cu tonaje sporite.

Cu cîteva zile în urmă, colectivul Depoului „București-Triaj" și-a luat angajamentul să întîmpine ziua de 23 August cu noi și importante realizări.

„...Vom realiza 2500 tone economii de combustibil convențional..." au spus atunci ceferiștii la miting.

Brigadierii de pe locomotiva 230.518 ca și mulți alți mecanici și fochiști din acest depou, au pornit încă din primele zile să-și îndeplinească înainte de termen angajamentul. Ei și-au propus să economisească în fiecare lună cîte 30 tone de combustibil.

Prima zi a întrecerii le-a adus și primul succes — chezășie a obținerii de noi și importante victorii. La un singur drum, cu un tren cu tonaj sporit, mecanicul Ion Manole și fochistul Titus Cositoru au economisit două tone și jumătate de combustibil.

In atelierul de reparații al depoului, muncitorii vîrstnici și tineri se străduiesc să asigure locomotivelor reparații de bună calitate, să reducă timpul de imobilizare a acestora în atelier.

Muncitorii din brigada complexă de reparații nr. 4, condusă de Mitică Tora, sînt tineri. Lor, ca și tuturor oamenilor muncii din patria noastră, ziua de 23 August le-a deschis larg porțile unei vieți noi, la a cărei construire sînt chemați să-și dea din plin aportul. Pentru această zi, în cinstea celei de a zecea aniversări a eliberării patriei noastre, ei și-au depășit angajamentul în prima zi a întrecerii cu 45 la sută.

★

Pe porțile Complexului „Grivița Roșie" pătrund, într-un șir ce pare fără de sfîrșit, muncitori. Curînd, una cîte una, mașinile unelte au prins din nou viață.

In formele întocmite cu grijă și migală, turnătorii din brigada lui Mihai Mîndru toarnă bronzul incandescent, care în curînd va deveni cuzineți de osii sau de biele. Cu toți, sînt șapte; Nicolae Badea — mezinul, abia a împlinit 19 ani. Asta nu-l împiedică însă să nu fie unul din fruntașii întrecerii socialiste ai Complexului.

Despre ei, despre munca lor, se vorbesc multe lucruri frumoase. Și pe bună dreptate. Doar nu-i puțin lucru să lichidezi complet rebuturile la turnarea pieselor.

★

De cîtva timp, titlul de brigadă fruntașă pe atelierele de reparat vagoane, îl deține brigada utemiștilor de la tapițerie.

A asigura cetățenilor, călătorie confortabilă în vagoanele C.F.R. este preocuparea lor de zi cu zi. De aceea, aportul pe care îl vor aduce la realizarea angajamentului întregului colectiv al Complexului este repararea tapițeriei unui vagon de călători cu arcurile, sfoara, pînza de sac și plușul economisit pînă acum.

Ultimele minute de lucru s-au încheiat pentru brigadierii tapițeri Nicolae Constantinescu, Ștefan Neacșu, Horia Andronic, ca și pentru mulți alți tineri din secțiile și atelierele Complexului, cu mîndria justificată a îndeplinirii și depășirii sarcinilor: 12 scaune tip „Astra" tapisate pentru vagoanele de călători peste sarcinile prevăzute de plan.

Tinerii de la Complexul „Grivița Roșie" au învățat să prețuiască minutele și secundele, s-au obișnuit să vrea totdeauna mai mult și mai bun, chiar de la ei înșiși.

Corespondent
ȘTEFAN BRATU

Pentru a contribui din plin la îndeplinirea angajamentelor luate de colectivul de muncitori, tehnicieni și ingineri, de la atelierele C.F.R.-„Grivița Roșie" în cinstea zilei de 23 August, tineretul de aci se străduiește să-și însușească felul în care se toarnă capela de alimentare a locomotivei.

In fotografie: **comunistul Mîndru Mihai explică tinerilor din brigada sa din experiența înaintată a muncitorilor vîrstnici.**

MAGISTRALA DE OȚEL

Malul stîng și drept al Dunării s-au unit. Peste apele bătrînului fluviu, între Giurgiu și Russe se întinde astăzi cel mai mare pod de cale ferată și șosea construit vreodată în Europa. Această primă magistrală de oțel ce leagă Republica Populară Romînă de Republica Populară Bulgaria, constructorii au numit-o pe bună dreptate *„Podul prieteniei și al păcii"*.

Pe șantierul acestei mărețe lucrări, expresie a tehnicii celei mai înalte, au lucrat înfrățiți și au împărtășit împreună bucuria succesului, constructorii romîni și bulgari. Ei au avut în tot timpul sprijinul și îndrumarea tehnică a unora dintre cei mai vestiți constructori sovietici laureați ai Premiului Stalin și Eroi ai muncii socialiste.

Podul de peste Dunăre este o lucrare de artă de o frumusețe rar întîlnită. Stai pe șoseaua ce duce acum de la Giurgiu spre Russe și privind spre apele bătrînului fluviu ce mîngîie pilonii înalți de beton, ți se pare că ești într-o lume de basme. Șoseaua, asfaltată, destul de largă ca să treacă două mașini în sens invers, are de o parte și de alta, trotuare străjuite de o balustradă proaspăt vopsită în albastru. Din loc în loc, felinare cu lampioane suple albe, în formă de cupă, așteaptă lăsarea întunericului pentru a-și arăta strălucirea. In dreapta podului, la ieșirea din Giurgiu pornește spre Dunăre odată cu șoseaua, o cale ferată.

Podul a fost construit după proiectele primite din Uniunea Sovietică, țara tehnicii celei mai înaintate din lume. De asemenea, ca o expresie a frăției și internaționalismului proletar ce leagă popoarele lagărului păcii și democrației au fost trimise din Uniunea Sovietică, R.P. Ungară, R. Cehoslovacă, și R.P. Polonă, pentru realizarea acestei minunate construcții utilaje dintre cele mai moderne, precum și cantități însemnate de construcții metalice și materiale. Acest lucru a făcut ca pe șantier lucrările să se desfășoare într-un ritm vertiginos. Timpul în care a fost realizată această construcție, a fost un timp record. Podul prieteniei și păcii și întregul complex de construcții legate de acesta, au fost realizate în numai 2 ani și 3 luni, cu 7 luni înainte de termenul prevăzut în planurile inițiale.

Mecanizarea și metodele înaintate, factor hotărîtor în realizarea podului

La construirea podului de peste Dunăre, mașinile au ajutat din plin oamenii în realizarea cu succes a sarcinilor ce le reveneau. Lucrările grele, ca cele de săpare sub apă la baterea pilonilor, montarea tablierelor, lucrările de terasamente și altele, au fost făcute aproape în întregime cu ajutorul mașinilor de înaltă tehnicitate ce se aflau pe șantier, ca rod al colaborării și ajutorului frățesc dintre țările de democrație populară și al ajutorului marii Uniuni Sovietice.

Numai din Uniunea Sovietică au fost trimise pe șantier 200 vagoane de utilaje. Mecanizarea lucrărilor a ajuns la un înalt nivel. Trei cai putere de mecanisme lucrau de fiecare muncitor. Indrumați de tehnicienii sovietici, muncitorii romîni și bulgari și-au însușit în scurt timp metodele înaintate de lucru și folosirea utilajului. Pe șantierul podului Giurgiu-Russe a fost folosită pentru prima oară hidromecanizarea la lucrările de terasament ceea ce a făcut ca aceste lucrări să fie terminate cu 5 luni înainte de termen. Pentru aceasta s-au folosit puternice drăgi electrice trimise de oamenii sovietici. De asemenea, aceeași metodă s-a aplicat și la lucrările de săpături în chesoane cu aer comprimat. Aici, metoda hidromecanizării a fost îmbinată cu cea a extragerii pămîntului din chesoane cu ajutorul hidroelevatoarelor, lucru ce a făcut ca timpul necesar săpăturilor să fie redus cu jumătate de an, iar numărul muncitorilor necesar să lucreze în chesoane să fie redus la un sfert.

La succesul executării lucrărilor prin săpături cu aer comprimat, a contribuit în cea mai mare măsură folosirea utilajului sovietic, cum au fost campanele de lucru tip Filipov, care asigură complet securitatea muncii.

Pentru asigurarea cantităților de beton necesare pilonilor de beton armat, pe șantierul de construcții al podului au fost ridicate două fabrici de beton dintre cele mai perfecționate. Transportul betoanelor pînă la punctele de lucru s-a făcut cu ajutorul funicularului special construit. Pentru economisirea materialului lemnos la turnarea betoanelor, au fost folosite pe acest șantier cofraje demontabile, care au făcut totodată să se scurteze de 2-3 ori timpul de execuție a lucrărilor.

La întreaga construcție a podului au fost folosite în total utilaje și materiale ce încarcă 52.450 vagoane de cale ferată.

Tinerii au fost în primele rînduri ale constructorilor

Unul dintre cei mai cunoscuți muncitori de pe șantier este tînărul chesonier Nicolae Ristea. Cînd a sosit el aici, în vara anului 1952, munca de construcție a podului de abia începuse. Meseria de chesonier îi era atunci cu totul necunoscută tînărului mecanic venit de la „Atelierele C.F.R. Grivița Roșie". După trei zile lucrate în vechea sa meserie, la îndrumarea tehnicianului sovietic Jitnic, tînărul mecanic a trecut să-și însușească o nouă meserie, pe cea de chesonier. In acel timp lucrările din sector erau de cea mai mare importanță pentru realizarea cu succes a măreței construcții. Noua ocupație i-a plăcut lui Ristea încă de la început și el s-a pregătit temeinic, devenind astfel un bun chesonerist.

Inalta calificare oținută cu sprijinul tehnicienilor sovietici și al celor romîni, i-a permis lui Nicolae Ristea numai după cîteva luni să coboare în adîncurile apei cu un cheson în numai 16 ore în loc de 60 cîte erau înainte necesare.

Exemple de muncitori care și-au însușit o tehnică înaintată pe acest șantier al podului prieteniei și păcii, sînt multe. Tineri veniți să lucreze la această minunată construcție și-au însușit cu mult drag meserii noi despre care nici nu auziseră măcar în trecut. Tînărul Vasile Toma, de pildă, a devenit chesonier de nădejde. De asemenea Gheorghe Bunici și-a însușit temeinic meseria de mecanic de utilaj, iar Ion Soptăreanu, pe cea de mecanic.

Pentru obținerea acestei înalte calificări de către unii muncitori, un rol deosebit îi revine și tînărului inginer Gabriel Mănescu, șef al sectorului de lucrări în chesoane. Tînărul inginer a împărtășit din experiența sa căpătată de la tehnicienii sovietici, alături de care a lucrat.

Tot aici pe șantier, muncitori ca Ștefan Gîscă, Ioan Anastasescu și alții și-au însușit temeinic metodele de lucru la înălțimi mari, la montarea tablierilor. Alți muncitori și-au însușit metodele înaintate la lucrările de terasamente, prin hidromecanizare și altele.

Șantierul de construcție al podului Giurgiu — Russe a fost o înaltă școală de calificare atît pentru muncitorii tineri cît și pentru cei vîrstnici, precum și pentru ingineri și tehnicieni. Aici, s-au calificat în timpul lucrărilor 1.300 de muncitori în diferite meserii, ca cea de chesonier, betonist, mecanic, monteur, nituitor, electrician, sudor și altele.

Grija față de constructori

Cînd trenul aleargă spre podul ce leagă Giurgiul de Russe, întîlnești în drum numeroase clădiri noi. Sînt locuințele și clădirile social-culturale, precum și lucrările anexe ce s-au ridicat aici pentru constructori și care acum rămîn celor ce vor deservi podul.

Pe ambele maluri ale bătrînului fluviu, odată cu construcția podului au fost ridicate noi cartiere muncitorești. In cartierul de pe malul romînesc au fost ridicate mai multe blocuri de locuințe pentru muncitori și familiile lor. Au fost deschise magazine și chioșcuri alimentare, un magazin cu articole de îmbrăcăminte, un oficiu poștal, așadar, un întreg orășel.

Pe șantier s-a desfășurat și o bogată activitate culturală. Pentru a permite dezvoltarea acestei activități și pe mai departe, aici s-a construit un club muncitoresc cu o sală de spectacole, o bibliotecă, săli de lectură și săli de sport, o stație de radioamplificare, terenuri de sport, etc. De asemenea, a fost ridicată o clădire specială pentru școlile de calificare.

In cartierul de locuințe ale constructorilor și în alte puncte de pe șantier au fost amenajate de asemenea cantine care au servit tot timpul o hrană substanțială constructorilor. O grijă deosebită s-a acordat asigurării sănătății muncitorilor și familiilor lor. Pentru aceasta au fost construite două policlinici cu staționare și săli de fizioterapie, cu săli de consultații, cabinet, farmacie etc.

Pentru prevenirea malariei echipe speciale au fost trimise în bălți, unde au stîrpit țînțarii.

Pentru chesonierii de pe șantier a fost construit combinatul chesonierilor unde aceștia au primit o asistență sanitară specială. Muncitorii din acest sector aveau posibilitatea ca la terminarea lucrului să facă dușuri calde și raze ultraviolete. Tot aici ei primeau o alimentație suplimentară. Aceste măsuri au contribuit la evitarea bolilor profesionale, care în trecut distrugeau sănătatea muncitorilor chesonieri.

In întregul complex de lucrări al podului peste Dunăre au fost ridicate 44.500 m.c. locuințe și clădiri social-culturale. Toate aceste construcții moderne sînt prevăzute cu instalații de lumină electrică, apă și canal.

Construcția marelui pod peste Dunăre este astăzi terminată. Măreața construcție a prieteniei și păcii, este dată în exploatare. Acest lucru deschide posibilitatea trecerii fără nicio piedică a apelor largi ale Dunării pentru transportul oricăror mărfuri și pasageri pe cale ferată și șosea.

Legătura ce o creează podul Giurgiu — Russe va înlesni mult schimburile comerciale și culturale atît între țara noastră și Republica Populară Bulgaria, avînd în general o mare importanță economică și culturală pentru sud-estul Europei.

Pe noua cale ferată și șosea, drumul dintre București și Sofia se reduce cu 400 km.

Inlesnind traficul comercial și relațiile culturale dintre țări, podul de la Giurgiu-Russe aduce o contribuție importantă la dezvoltarea economiei și culturii țărilor prietene și consolidează marele lagăr al păcii.

L. LIVADARIU
M. IONESCU

Examenele — marele bilanț

Ne aflăm în plină sesiune de examene.

In școlile și facultățile patriei noastre, elevii și studenții se străduiesc să mulțumească poporului muncitor, prin nivelul cunoștințelor dobîndite, pentru minunatele condiții de studiu care le-au fost create. Sub lozinca: „nici un corigent, nici un repetent, cît mai multe calificative bune“, ei se prezintă în fața profesorilor bine pregătiți, cu întreaga materie temeinic însușită.

Sub conducerea organizațiilor de partid, organizațiile de bază U.T.M. folosesc îndrumarea corpului didactic și se străduiesc să-i ajute pe elevi și studenți în organizarea timpului destinat învățăturii.

Ziarul nostru publică mai jos cîteva aspecte din desfășurarea examenelor în școlile și facultățile de pe întinsul patriei.

BUCURIA SUCCESULUI

Institutul medico-farmaceutic din Timișoara.

In pauză, în fața avizierului de la parter s-a adunat un grup de studenți. Sînt toți din grupa 14, anul II și discută despre examenul de limba rusă. Studenții sînt voioși, siguri pe cunoștințele lor, dar examenu-i examen: tot le mai dă puține emoții.

„Incepătorii“ Sebastian Segărceanu și Florian Rotaru, care în tot cursul anului au frecventat cu regularitate orele de meditații, se hotărăsc acum să vină atît la consultațiile programate pentru toată grupa cît și la orele speciale de meditații ce se vor ține cu studenții mai slabi în vederea examenelor. Studenta Lia Popescu cere sprijinul colegului ei mai bine pregătit, Emilian Petrescu. Fiecare este preocupat de problema planificării muncii sale, astfel ca pînă la data examenului să poată repeta întreg materialul parcurs: fragmentele literare, textele de specialitate, gramatica...

★

Iată și ziua examenului. Calmi, plini de încredere se prezintă studenții grupei a 14-a la răspuns. Prima serie, din care fac parte studentele Popescu Lia și Popa Leontina a tras biletele. Acum, parcă toate emoțiile și temerile s-au spulberat. Fiecare își pregătește liniștită planul expunerii, tema și analiza gramaticală.

In cursul anului, studenta Lia Popescu a întîmpinat multe greutăți în învățarea limbii ruse și cu toate acestea la examen răspunde foarte frumos. Ea povestește curgător textul „Pușkin în satul Mihailovsc“. Desigur, se mai strecoară unele greșeli, mai ales în accent, dar față de cît știa la începutul anului, Lia Popescu a făcut un mare pas înainte. Ea își încheie răspunsul subliniind însemnătatea operelor marelui poet rus A. S. Pușkin și enumerîndu-le: Evghenii Oneghin, Boris Godunov, Ruslan și Ludmila, Poltava etc.

Un progres deosebit a făcut studentul Segărceanu Sebastian care figura printre „începători“ la limba rusă.

Intreaga grupă a urmărit cu mult interes și cu un sentiment de satisfacție tovărășească răspunsurile concrete și bine gîndite ale lui Segărceanu, care la începutul anului abia descifra cu greu un text nou. Studentul Segărceanu Sebastian a meritat din plin calificativul „foarte bine“.

Un mare interes au manifestat studenții pentru textele de specialitate: „Rahitismul, prevenirea și tratamentul lui“, „Despre răspunsul ritmic al muschiului cardiac la excitații“, „Anghina și tratamentul ei“, „Cancerul glandei mamare“ ș.a. pregătite după materiale publicate în revistele sovietice.

Dorința de a cunoaște în original lucrările de specialitate sovietice, de a fi la curent cu cele mai noi descoperiri ale științei medicale sovietice — cea mai înaintată din lume — a constituit un imbold continuu în învățarea limbii ruse pentru studenții Institutului medico-farmaceutic din Timișoara. Ei au învățat cu dragoste și sîrguință, și-au însușit temeinic materialul predat, înregistrînd astfel succese frumoase.

Examenul grupei a 14-a din anul II s-a sfîrșit. Cei nouă studenți din grupă — toți utemiști — pot fi mîndri de rezultatele obținute: șase din ei au primit calificativul „foarte bine“, iar trei „bine“.

Frecventarea regulată a cursurilor, participarea activă la seminarii, folosirea orelor de meditații și consultații, ajutorul reciproc, justa planificare a muncii, — iată cheia acestui succes.

Alături de studenți se bucură și profesorii care au muncit cu ei un an întreg. Rezultatele bune de la examene sînt cea mai frumoasă răsplată a muncii pe care au depus-o.

DESANCA APREOTESEI
asistentă, Institutul medico-farmaceutic din Timișoara

Insemnări

Pași spre viitor

Cînd am trecut prin fața clădirii mari, pe frontispiciul căreia scrie: „Institutul Forestier — Orașul S alin“ am simțit că nu pot să nu intru. Mă frămînta întrebarea: cum se pregătesc pentru viață viitorii ingineri forestieri, ce fel de oameni sînt? Și am pornit să-i aflu răspunsul.

Organizatorii bătăliei

Pe la orele 9 seara, după ce colindasem de-acum o parte din Institut, am ajuns la sediul organizației de bază U.T.M. de la Facultatea de exploatarea și industrializarea lemnului.

Vreo 20 de studenți, strînși în jurul unei mese lungi discutau cu însuflețire, cercetînd carnete, caiete, file cu însemnări. Mi-am amintit îndată — deși aparent fără nici o legătură — de un tablou, pe care-l văzusem cîndva: o cameră mică fără nici un fel de podoabă, cu o masă într-un colț, cu o hartă mare pe unul din pereți, în jurul căreia discuta aprins un grup de militari. Studenții din sediul organizației U.T.M. n-aveau nimic războinic în înfățișare, dar aveau o expresie așa de concentrată, cum nu poți să ai decît dacă răspunzi de mersul unei bătălii: erau membrii comitetului de facultate și secretarii birourilor de an. Discutau și hotărau mersul unei bătălii: bătălia examenelor. In trei sferturi de ceas, comitetul a aflat situația examenelor — cine a obținut rezultate bune, cine nu și de ce — ce probleme ridică studenții. Bucuros, cu legitimă mîndrie, Gheorghe Schiau secretarul anului III, a povestit despre grupa 3106, care la examenul de studiul lemnului s-a prezentat cu 20 de studenți și a obținut 14 calificative „foarte bine“. A vorbit, cumpănit și serios ca întotdeauna, și Toma Dan, secretarul anului IV, despre felul cum colegii săi și-au prezentat proiectele, despre examene. Mă uitam între timp, la tovarășul Gheorghe Grünștein, secretarul comitetului U.T.M. din facultate. Așa cum sta, preocupat și calm, în capătul mesei, notîndu-și observațiile vorbitorilor, l-ai fi crezut un conducător încercat, cu ani de experiență, și nu student în anul III. (Am aflat că Gheorghe a devenit candidat de partid. Mult ajutor a primit din partea comuniștilor, pentru ca să poată conduce cu pricepere organizația! Acum, de pildă, în perioada examenelor, au loc la sediul organizației de partid consfătuiri în care se discută situația și se iau măsuri. Din asemenea consfătuiri, Gheorghe n-a plecat nici odată fără să primească un sfat prețios, o îndrumare).

Apoi, ca la „Marele stat major“, după ce fiecare și-a spus cuvîntul, s-a hotărît mersul bătăliei: se va lua legătura cu decanatul pentru a stabili încă un tovarăș asistent care să dea consultații la matematică, se va discuta cu studenții să-și organizeze astfel timpul ca să nu mai învețe noaptea, vor fi chemați la sediu studenții rămași în urmă, cu perspective de restanță și se va discuta cu ei, se vor prezenta comitetului informări după fiecare examen etc., etc. Lucruri simple, firești, dar care se cer organizate.

La ora 10 seara s-au stins ultimile lumini în institut. Au plecat să se culce și cei care discutaseră mersul bătăliei, încuind, pînă a doua zi dimineața, ușa sediului. Am ieșit cu ei în strada liniștită, înviorată de un vînt răcoros, și am primit cu bucurie invitația de a mai veni și a doua zi.

Mihai Diaconiță are dreptate

Mihai Diaconiță, feciorul colectiviștilor din Baia — Fălticeni, — student în anul II, are a le anunța părinților o bucurie: că și-a început cu bine și cea de a doua sesiune de examene din anul acesta. Le-ar scrie despre asta o scrisoare, dar mai așteaptă cîteva zile — vrea să le trimită mai multe „rezultate concrete“.

Mihai e unul din cei mai înflăcărați apărători ai cauzei anului II, în fața comitetului U.T.M. din facultate din care face parte și în fața oricui s-ar găsi să nu recunoască că anul II a făcut un mare progres. Să spun cinstit, cred că are dreptate: în semestrul I acolo puteai întîlni și cea mai slabă frecvență, și indisciplină; fiecare-și vedea de ale lui și mai ales fetele erau izolate de colectiv. S-au gîndit atunci să organizeze o acțiune în care să antreneze mulți studenți, pe care să-i atragă în colectiv. Unul dintre studenți — Magyar Ludovic — a scris o revistă muzicală, intitulată „Studenții“; la interpretarea acesteia, precum și la pregătirea unui concert din muzica popoarelor — cu soliști, orchestră, decoruri, mă rog, festival în bună regulă! — au participat peste 80 de studenți din cei 150 care fac parte din an. Unul se pricepea la dansuri și a venit să ajute, altul era talentat la muzică, și spectacolul a cunoscut un succes serios.

Acum, anul are rezultate mult mai bune. Frecvența a crescut, studenții sînt foarte uniți cînd vor să realizeze ceva și rezultatele la învățătură au început și ele să fie mai bune. Așa că în curînd cred că nu va mai fi nimeni care să nu recunoască că Mihai Diaconiță are dreptate...

O discuție prietenească

Iovan Sergiu se încruntă și tace. Ce tot vor de la el? Nici măcar utemist nu-i, ca să zică că ar avea de dat socoteală. Ilie Nimară, secretarul anului I l-a privit cu ochii sfredelitori, și i-a spus cu vocea lui joasă, care pare, pentru asta, și mai gravă:

— Hai să discutăm la sediu.

Și el s-a dus de parcă ar fi dator cuiva cu ceva.

Asta-i mai prost, că unii dintre cei care-l privesc acum i-au fost colegi. Poate că anul trecut, cînd a rămas repetent, ar fi fost mai bine să se transfere la altă facultate?

Și acum — colac peste pupăză — comitetul U.T.M. pe facultate l-a chemat să-i facă „morală“!

O întrebare i-a sgîriat neplăcut urechea:

— Să credem oare că nu ești în stare?

Ei, asta-i bună, cum să nu fie în stare? Pentru că a căzut la două examene, la Fizică și la Chimie? Dacă n-a învățat!

Poate că au — totuși — puțină dreptate să fie îngrijorați: dacă mai cade la un examen, atunci mai rămîne un an repetent. Și mai are în față matematica, economia politică, limba rusă, pentru care nu s-ar putea spune că a învățat prea mult...

— Nu se poate să nu înțelegi — tonul secretarului a devenit, deodată, foarte cald, încurajator, prietenesc. Tu vrei să fii inginer. Ai terminat o școală medie, ai venit aici cu un scop. Ți se va încredința un loc de muncă, un colectiv de oameni. Și tu n-ai să te poți descurca. Chiar cei fără școli — simpli brigadieri silvici — te-au întrecut. Facultatea nu te va trimite în producție, asta e limpede, dacă nu vei fi pregătit. Deci, să nu mai discutăm de pomană. Tu știi ce ai de făcut. Notițe ai?

— Am ceva... puține. (Oare de ce i-o fi atît de rușine să spună cît stă de prost?).

— O să te ajutăm să-ți procuri. Pentru orice examen care urmează, fiecare din noi e gata să te ajute. Altceva nu poți să faci decît să le iei pe toate, iar restanțele să le dai la toamnă.

Atmosfera s-a schimbat. Sergiu Iovan îi privește pe toți drept în față. I-au spus cuvinte aspre și totuși — ciudat, nu? — nu-i supărat pe ei de loc. Sînt băieți buni deși l-au luat cam repede... Și au chiar dreptate... Nu, o să învețe, să le arate că nu e mai prost ca alții, că e în stare, că va deveni, ca și ei, inginer.

Un om al viitorului

Să fii ales organizator de grupă o lună, două, un an, doi, înseamnă că te bucuri de încrederea colegilor și trebuie să-ți pară bine. Dar dacă vei fi ales organizator de grupă 4 ani la rînd, de la începutul anului I pînă la sfîrșitul anului IV, asta înseamnă de-acum mai mult. Nicolae Răducu este în această situație, și se bucură de ea, nu-i vorbă, dar într-un chip aparte, modest, tăcut, rezervat. Să-l întreb despre grupă, orice, îmi spune tot: că studenții oscilează între „bine“ și „foarte bine“, că grupa a fost clasificată a II-a pe întregul institut, avînd cel mai mare procent de calificative de „foarte bine“, că peste 95 la sută din studenți sînt promovați în fiecare an, că au făcut o excursie interesantă, de 6 zile, în luna mai, și au vizitat cele mai importante centre de industrializare a lemnului — Reghin, Tg.-Mureș, Arad, Pîncota, Timișoara, R. Vîlcea, Sibiu — și au cules date pentru proiecte, că sînt cei mai buni prieteni — mă rog, tot, tot. Cum vreau însă să aflu ceva despre el, trebuie să folosesc cele mai diplomatice metode.

„Da, a participat la redactarea unei lucrări și a fost premiat la conferința științifică pe institut. Și ce-i cu asta? Lucrarea a fost a întregului colectiv“. (Au studiat „Intocmirea fișei de reglaj la mașinile unelte din industria lemnului“ — criteriile de întocmire și posibilitățile de aplicare în practică. Lucrarea este, de fapt, prima de acest gen și a fost întocmită pe baza unor date culese din întreprinderea „Măgura Codlei“, unde se și aplică acum. In curînd, ea va fi extinsă și în alte întreprinderi).

Un singur lucru îi place să povestească în legătură cu persoana lui: visurile de viitor. De fapt, ar vrea să se consacre muncii științifice, dar dacă va fi repartizat în producție, atunci ar vrea să meargă la Pîncota. „Ce perspective îți dă munca acolo!“

Cum să mă mir că într-o seară, lîngă o fereastră prin care se zăresc munții împăduriți, îmi vorbește despre viitor, un om al viitorului — inginerul — pot s-o spun — Nicolae Răducu?

★

Să închei, în vreun fel, povestirea — mult prea scurtă și prea săracă — a unor fapte care m-au impresionat? Să vreau și n-aș putea. Mai ales că anii ce vin le vor da o firească urmare...

ILEANA RACOVIȚĂ

Examenele de sfîrșit de an au adus multe surprize plăcute celor care s-au străduit să-și acumuleze cunoștințe temeinice, care s-au pregătit cu conștiinciozitate în școlile medii pentru viitoarea lor profesiune.

Fotografia noastră reprezintă un grup de elevi din anul II al Școlii medii tehnice viticole din Huși, regiunea Iași dînd examen la obiectul ameliorație. Elevul Zamveta Ion, a primit subiectul: „Irigația pe straturi“. După un răspuns precis, corect, nici nu putea să primească alt calificativ, decît cel care a fost înscris în catalog, în dreptul numelui său: „foarte bine“.

Dirigintele — prieten, sfătuitor, părinte

Nu e ușor să lucrezi cu un colectiv de elevi mai ales cînd acesta-i numeros.

Iată însă că tovarășul profesor Nicolae Simache de la școala medie de 10 ani de băieți din Ploești căruia în septembrie trecut i s-a încredințat dirigenția clasei a VIII-a A, formată din 57 de elevi veniți din diferite raioane ale regiunii cu pregătire școlară diferită și cu normele de disciplină mai mult sau mai puțin însușite, a dovedit că întrunește condițiile necesare.

Un elev „incapabil“

N-a fost nevoie să treacă multe săptămîni de la începutul anului școlar pentru ca întreaga clasă a VIII-a și chiar unii tovarăși profesori să-și formeze impresia „definitivă“ că elevul Gheorghe Radu este „incapabil“ de a urma școala medie.

— Nu are noțiuni elementare de ortografie — spuneau unii.

— Se încurcă la cele mai ușoare operațiuni matematice — își exprimau indignarea alții. ...Intr-un cuvînt n-are ce căuta în clasa a VIII-a.

Și într-adevăr la încheierea primului pătrar, Gheorghe Radu era căzut, nici mai mult, nici mai puțin decît la 8 materii.

Tovarășul profesor Nicolae Simache însă n-a fost de părerea celor care considerau pe Radu incapabil de a face față cerințelor școlare ale clasei a VIII-a.

Urmărindu-l îndeaproape, dirigintele a observat că elevul Radu este frămîntat de îndoieli. Dînd de colegi cu pregătire mai bună și avînd profesori mult mai exigenți ca cei din satul său unde a absolvit clasa a VII-a el s-a demobilizat. Pe lîngă aceasta auzind și de aprecierile unora că „de alde Radu n-au ce căuta la școală“ el a devenit nepăsător față de învățătură, față de viața clasei în general.

Din această stare de indiferență trebuia scos Gheorghe Radu. Și tovarășul Simache a găsit mijloacele necesare.

Vizitîndu-l la internat, stînd cu el de vorbă în fiecare zi, controlîndu-i pregătirea lecțiilor, dirigintele a reușit să se apropie de Gheorghe Radu, să-i afle viața de acasă, năzuințele pe care le are.

Cu acest prilej a aflat că Gheorghe este fiu de țăran sărac, că din dorința de a învăța cît mai multe el a venit la Ploești și s-a înscris la școala medie. Așa dar, Radu Gheorghe vroia să studieze. Insuccesele sale însă erau în bună parte consecința faptului că nu știa cum să-și pregătească lecțiile. De aceea el trebuia îndrumat. Și profesorul Simache și-a luat cu toată seriozitatea sarcina de a-l scoate pe acest elev din impas.

Zi de zi l-a supraveghiat îndeaproape, i-a arătat cum trebuie să învețe la fiecare obiect, dezobișnuindu-l treptat de obiceiul de a reține toate papagalicește. Ascultîndu-l cît mai des și rugîndu-i și pe ceilalți profesori să facă la fel, scoțînd în evidență în fața clasei orice succes al lui Radu, dirigintele a reușit să sădească în elev încrederea în forțele-i proprii.

Aceasta a dus la o cotitură hotărîtoare în activitatea școlară a lui Gheorghe Radu. Cu fiecare săptămînă, cu fiecare pătrar care trecea, situația la învățătură a elevului „incapabil“ se îmbunătățea.

Cursurile au luat sfîrșit și de curînd alături de ceilalți colegi ai săi, elevul Radu Gheorghe a intrat în examene. La primele două obiecte la care a fost ascultat, dînd dovadă că și-a însușit materia predată, el a obținut note satisfăcătoare.

Cu ajutorul utemiștilor

Tovarășul profesor Nicolae Simache nu s-a ocupat numai de Radu.

— Toți elevii clasei a VIII-a trebuie să învețe bine, să aibă cît mai multe cunoștințe — își spunea adesea dirigintele. Examenele de sfîrșit de an trebuiesc pregătite din primele pătrare.

Tocmai de aceea dirigintele a urmărit îndeaproape munca fiecărui elev, s-a sfătuit cu colegii săi pentru a găsi metodele cele mai indicate de predare a obiectelor mai dificile, de ascultare și notare a elevilor. Nici organizarea recapitulării materiei, ținerea cu regularitate a orelor de consultație nu au fost neglijate de tovarășul Simache.

In munca sa i-a fost de mare ajutor biroul U.T.M. al clasei. Cu ei s-a sfătuit în ce privește luarea diferitelor măsuri pentru îmbunătățirea disciplinei în clasă și la internat, prin membrii biroului U.T.M. a ținut mai strîns legătura cu părinții multora dintre elevi, reușind astfel să asigure toate condițiile necesare bunei desfășurări a pregătirii din vreme pentru examene.

Așa de pildă, în urma vizitelor făcute de membrii biroului U.T.M. al clasei la părinții elevului Sorin Costeanu și a discuțiilor avute cu aceștia, Sorin care obișnuia să lipsească nemotivat de la școală, a încetat de a mai hoinări fără rost prin oraș.

Și în cazul elevilor Alexiu Dumitru și Marcel Popa, cunoscuți de toți ca foarte indisciplinați, dirigintele ajutat de biroul U.T.M. a reușit să realizeze însemnate rezultate în îndreptarea lor. Pentru a informa pe părinții elevilor din provincie, sau din oraș cu care nu aveau prilejul să discute personal de succesele sau delăsarea copiilor lor, tovarășul diriginte le trimetea periodic scrisori pentru ca aceștia să poată ajuta din vreme la îndreptarea situației școlare a fiilor lor.

A început culesul roadelor

Pentru încheierea anului școlar s-au făcut multe pregătiri, munca în internat a fost mai bine organizată și elevii au fost încontinuu supraveghiați și ajutați de tovarășii profesori, iar condițiile de viață și învățătură li s-au îmbunătățit.

In întîmpinarea examenelor, elevii și-au ridicat mult nivelul cunoștințelor. Gheorghe Cojocaru, Aurică Voicu, Constantin Dobrescu sînt numai cîțiva dintre elevii care la începutul anului școlar aveau mai toate notele de 3 iar acum au majoritatea mediilor de 5.

Pe lîngă satisfacția de a-și vedea elevii obținînd rezultate frumoase la examene, de curînd tovarășul profesor Simache a avut o altă bucurie. O scrisoare de la tatăl elevului Georgescu Gh. Dumitru:

„Vă mulțumesc din suflet pentru grija deosebită pe care i-o purtați fiului meu. El a reușit să-și îndrepte situația la învățătură numai datorită ajutorului dumneavoastră“. — scria tovarășul Georgescu. Iar în continuare îl ruga pe diriginte să-i fie și pe mai departe ca un părinte fiului său.

Intr-adevăr e o mare mulțumire sufletească să vezi că munca pe care o depui dă roadele așteptate și ești prețuit pentru strădania ta. Tovarășul profesor Simache are această mulțumire și este pe deplin îndreptățit: clasa a VIII-a A., din clasă codașă la începutul anului, a devenit acum cea mai bună dintre cele patru clase a VIII-a ale școlii medii de 10 ani de băieți din Ploești.

CORNELIA MANCIUR

AȘA AI FĂCUT ȘI TU, LUCREȚIA?

Iacă așa s-a întîmplat: pe cînd m-așteptam mai puțin aud deodată un zgomot.. Dar poate n-o să mă credeți. Nici eu nu credeam în minuni că superstițios nu sînt „Adică cum vine asta — ziceam — să iasă dintre file notele și să plece la plimbare? Nu, orice s-ar zice, nu cred“. Eu în definitiv nu-s decît un catalog: catalogul anului III de la Școala medie tehnică de chimie din București. Și de cînd mă știu, adică de la începutul anului școlar, n-am făcut decît unul și același drum mereu: cancelarie — clasă și retur. Și iată că vine luna iunie, se apropie sfîrșitul anului școlar — îmi trăiam cum s-ar spune, ultimele clipe din viață — și încă nu văzusem nici o minune din cele de care auzisem de atîtea ori vorbindu-se. Asta mă întrista. Și poate și astăzi aș mai fi trist dacă nu s-ar fi întîmplat povestea aceea. Cum spun, aud deodată un zgomot între file. Stau, ascult... și mă dumiresc îndată: există ceva hărțuială, printre calificative — mi-am zis. Dar printre care din ele? La ce rubrică? Imi bat capul, însă nu reușesc să descopăr. Deodată văd cum dintre file își face apariția un „insuficient“ în formă de eprubetă. Era foarte precipitat. In urma lui, făcînd mult zgomot, venea călare pe-o mașinărie ciudată un alt „insuficient“. Aha!... știu, îi recunosc. Unul e de la chimie fizicală celălalt de la organe de mașini. Și amîndoi sînt ai elevei Lucreția Drăgodan. Ii cunosc bine și curios de ce-o să se întîmple mai departe îi privesc într-una. Cei doi „insuficienți“ se opresc însfîrșit lîngă o călimară și încep să discute, mai bine zis, să se ciorovăiască.

— Nu-s de acord! — Ințeles? — striga nervos cel de la chimie fizicală și atunci soluția din eprubetă fierbea cu atîta putere că zău, mi-era teamă să nu-l văd înălțîndu-se spre tavan sub formă de vapori. — Nu-s de acord! Nu. Trebuia să fiu cel puțin „bine“ dacă nu chiar „foarte bine“. Adică ce, eu sînt un calificativ al unui obiect oarecare?

— Dar parcă eu...

— Nu te compari — îl întrerupse scurt cel de la chimie fizicală. Eu sînt al unui obiect de specialitate. Eu...

„Insuficientul“ de la organe de mașini abia se stăpînea să nu izbucnească. Și cred că ar fi ajuns și la bătaie, dar tocmai atunci o rază de lună intră pe fereastră și începu să se joace pe birou. De teamă să nu fie văzuți, cei doi „insuficienți“ dispărură rapid între file.

Iar eu, abia desmeticindu-mă de cele ce văzusem, începui să reflectez. Și mă gîndii că de fapt cele două calificative au amîndouă dreptate. Ele trebuiau să fie — cum adevărat spunea „insuficientul“ de la chimie fizicală — cel puțin „bine“ dacă nu chiar „foarte bine“.

Da, așa e... Și mă mir că la lucrul acesta nu s-a gîndit și Lucreția Drăgodan. Cînd a devenit utemistă — și nu-i multă vreme de-atunci — m-am bucurat crezînd că la rubrica ei voi avea numai calificative bune. Văd că m-am înșelat Iar ei nici nu-i pasă. De cîte ori dau ochii cu ea o zăresc veselă, nepăsătoare. De ce, Lucreția? Uiți că ai rămas corigentă la două obiecte și încă de specialitate?

Catalogul anului III
pt. conf.
I. BUJOR

— Incă un examen pierdut — curat ghinion!

— Ce-a fost, s-a dus... Ce mai pot eu să fac? Lasă, poate am noroc....

— Auzi vorbă: să-nvăț azi!... Azi mă plimb, mă distrez sau dorm.

— Nici nu mă gîndesc... Sînt obosit de ieri...

— Să încep săptămîna de marți?! Imi merge rău...

— Ar cum fi timpul...

— Așa a fost să fie! E prea tîrziu...

(Reproducere după „Ariciul“ — gazeta de satiră și humor a comitetului organizației de bază U.T.M. din Institutul Politehnic-București)

Pe stadion, sau la examen?

Tovarășul Aurel Bulzan — șef al secției învățămînt la Sfatul popular orășenesc Cluj — organizează un concurs cultural-sportiv de proporții grandioase. Pentru a marca într-un fel deosebit încheierea anului școlar, tovarășul Aurel Bulzan, ajutat de tovarășul Morărescu Simion, inspector la sus-numita secție, avînd și un aviz favorabil din partea Comitetului orășenesc U.T.M. Cluj, a permis ca în toiul examenelor să scoată zilnic, circa 3000 de elevi și eleve de la Școlile elementare și medii din oraș pe stadionul sportiv ca să facă pregătiri pentru reprezentația de gimnastică programată pe ziua de 20 iunie.

De pildă, elevele anului III de la Școala pedagogică de educatoare au avut examene în zilele de 18 și 19 iunie. Cu toate acestea ele nu au fost scutite de repetiție și **chiar în diminețile zilelor respective au trebuit să fie prezente pe stadion.** Pentru ca elevele participante la serbare să nu întîrzie la repetiții, au fost chemate dimineața la examenul scris și oral, cu 1—2 ore mai de vreme decît prevede orarul legal.

Timpul prețios de care dispun elevii în această perioadă le este în întregime necesar pentru recapitularea materiei studiate în timpul anului școlar. In afară de aceasta, ei trebuie să se prezinte la examene odihniți, nu după zile întregi de eforturi fizice.

Oare pentru tovarășul Bulzan sînt mai puțin importante rezultatele examenelor decît o reprezentație de gimnastică?

DELEANU ION
corespondent al „Scînteii tineretului“
pentru regiunea Cluj

Viața U. T. M.

Cînd nu există preocupare față de studierea problemelor agrotehnice

Indeplinirea sarcinilor pe care hotărîrea plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din august 1953 le-a pus în fața poporului nostru cu privire la sporirea producției agricole și de animale pune cu ascuțime necesitatea ridicării la un nivel mai înalt a muncii politice în rîndul țăranilor muncitori; totodată și sarcina ca activiștii care muncesc la sate să cunoască temeinic problemele agriculturii, principalele reguli agrotehnice. Fără a avea cunoștințe despre cultura cerealelor, a legumelor, a plantelor tehnice, despre regulile de îngrijire rațională a animalelor, despre problemele economice ale gospodăriilor colective, gospodăriilor de stat, S.M.T.-urilor, întovărășirilor agricole, sau despre schimbul de mărfuri dintre sat și oraș, ei nu vor putea aplica în viață hotărîrile și directivele partidului, nu vor putea controla și ajuta concret organizațiile de bază U.T.M. de la sate în lupta pentru sporirea producției agricole.

Comitetul raional U.T.M. Filimon Sîrbu și-a îndeplinit oare aceste sarcini deosebit de importante? Faptele dovedesc că nu!

Deși se cunoaște necesitatea însușirii de către activiști a problemelor agriculturii, comitetul raional continuă să subaprecieze această sarcină. Incă din luna ianuarie se tărăgănează organizarea unui curs agrozootehnic pentru activiști, care, paralel cu studiul lor politic individual, i-ar fi inițiat în problemele agriculturii. Această sarcină deși a fost trecută cu regularitate în planurile de muncă ale comitetului raional, ea a rămas totuși neîndeplinită. Tot pentru ridicarea nivelului cunoștințelor agrotehnice al activiștilor ar fi fost de un real ajutor conferințele pe teme agricole. Dar la comitetul raional U.T.M. Filimon Sîrbu pînă mai zilele trecute nu s-au ținut asemenea conferințe în fața activiștilor, deși într-un dosar închis în biroul tovarășului Cristache Vasile, secretar al comitetului raional, existau peste 10 conferințe cu caracter agrozootehnic. Un rol mare în organizarea acestor conferințe și în asigurarea unui conținut mai corespunzător, îl pot avea inginerii agronomi și zootehnicieni, tehnicienii mecanici din S.M.T.-uri etc., — elemente valoroase, care puteau fi atrase de către comitetul raional în această muncă. In afară de aceasta nici activiștii nu s-au preocupat de ridicarea calificării lor. Ei ar fi putut să se înscrie în sistemul învățămîntului agricol la unele cursuri fără frecvență, să citească cu regularitate presa și diferite cărți și broșuri de specialitate, să studieze individual hotărîrile partidului și guvernului.

In raion sînt numeroase posibilități pentru dezvoltarea tuturor ramurilor agriculturii; gospodăriile de stat și gospodăriile colective extind anul acesta mai mult ca pînă acum sistemul de cultură irigată a legumelor, se va dezvolta viticultura, cultivarea porumbului, cartofilor, plantelor medicinale, se vor dezvolta fermele de vite din raion. Toate aceste probleme nu sînt însă cunoscute de către comitetul raional U.T.M.

Dacă perspectivele de dezvoltare ale raionului n-au preocupat comitetul raional U.T.M. Filimon Sîrbu aceasta se datorește în mare măsură faptului că ei cunosc superficial problemele agriculturii. Insuși planul de muncă al comitetului raional nu prevede nimic concret despre felul în care organizațiile de bază, utemiștii și tinerii din raion vor da viață acestor proiecte.

Lipsa de cunoștințe în domeniul agriculturii a limitat orizontul unor activiști din cadrul aparatului comitetului raional. Tov. Drăghici Dumitru de pildă, a fost trimis să ajute organizația de bază U.T.M. din comuna Băile. Din cauză că tov. Drăghici nu cunoștea el însuși așa cum trebuie problemele agriculturii, ajutorul pe care l-a dat acestei organizații de bază s-a limitat doar la cîteva recomandări generale. Practic, organizația de bază n-a fost ajutată să-și întărească munca, să devină un sprijin de nădejde al organizației de partid din comună. Deși în această comună sînt unii țărani muncitori care mai folosesc la porumb rărițatul, tovarășul Drăghici n-a îndrumat organizația de bază și pe utemiștii de aici, să combată folosirea acestui obicei dăunător care provoacă mari pierderi la recoltă.

Unii instructori ai comitetului raional U.T.M., ca tovarășii Spiță Radu, Dumitru Nicolae, Niculescu Ion, și Dumitru Ion care muncesc în aparatul comitetului raional de puțin timp, nu sînt îndrumați și ajutați ca să se califice, și nici ei nu studiază hotărîrile partidului și guvernului. Din acest motiv ei nu pot da un ajutor competent organizațiilor de bază, iar pe teren în loc să desfășoare o muncă vie, creatoare, se ocupă de cele mai multe ori de strîngerea unor tabele și situații.

O grijă deosebită trebuia acordată de comitetul raional și însușirii regulilor agrotehnice de către membrii comitetelor U.T.M. și în primul rînd de către secretarii organizațiilor de bază. Utemiștii de la sate au sarcina să fie în primele rînduri ale luptei pentru introducerea metodelor înaintate de lucrare a pămîntului, pentru popularizarea și extinderea metodelor fruntașilor în producția agricolă. In multe din organizațiile de bază U.T.M. din raionul Filimon Sîrbu lucrurile nu stau de loc așa. Unii secretari ca tovarășii Ivan Traian din gospodăria colectivă din comuna Făurei, Sava Gheorghe din comuna Băile, sau Ion Brebenel din comuna Mircea Vodă, nu cunosc măcar nici regulile agrotehnice de bază. Este limpede de ce aceste organizații de bază U.T.M. desfășoară o slabă muncă politică în rîndul tinerilor țărani muncitori, pentru aplicarea hotărîrilor partidului și guvernului, pentru antrenarea lor la buna întreținere a culturilor.

Comitetul raional U.T.M. Filimon Sîrbu ajutat mai mult de către comitetul regional Galați este dator să îndeplinească cu toată răspunderea sarcina însușirii cu seriozitate a cunoștințelor agrozootehnice — sarcină pe care partidul a pus-o în fața activiștilor care muncesc la sate; să ia grabnice măsuri pentru organizarea învățămîntului agrozootehnic pentru activiști, ținînd seamă că acesta are un rol hotărîtor în conducerea și îndrumarea concretă și competentă a organizațiilor de bază U.T.M. din raion.

GEORGETA VASILIU

Conferințele regionale— prilej de îmbunătățire a muncii cooperativelor

LA GALAȚI

In întîmpinarea celui de al doilea congres al cooperației de consum din țara noastră, în zilele de 19 și 20 iunie s-a desfășurat conferința cooperativelor de aprovizionare și desfacere din întreaga regiune Galați.

Raportul asupra activității comisiei de organizare a Uniunii regionale Galați a scos în evidență succesele obținute în ultimii ani de către cooperativele din regiune. In prezent, în întreaga regiune funcționează 1.027 magazine de desfacere, deservite de 95 de depozite raionale și o bază comercială regională. Numai în trimestrul I al anului 1954, rețeaua de magazine a sporit cu încă 65 de magazine.

In anul 1953 și în primul trimestru al anului curent s-au vîndut țăranilor muncitori din regiune mărfuri industriale în valoare de 265.869.000 lei.

Cooperativele au înființat anul acesta în întreaga regiune 52 de stîni cooperatiste care înglobează peste 23.000 de oi mulgătoare.

Au fost obținute succese și la realizarea planului de achiziționare a produselor agricole. In anul 1953 și primul trimestru al acestui an, valoarea produselor agricole achiziționate se ridică la suma de 33.498.000 lei. O serie de cooperative ca cele din comunele Frumușița, Pechea și altele și-au depășit planul de achiziție în anul 1953 cu 30—42 la sută. Cu toate acestea, planul de achiziții pe regiune nu a fost îndeplinit din cauza unei slabe munci de îndrumare și control desfășurată de consiliul de conducere al Uniunii regionale și de cele ale uniunilor raionale. In raionul Măcin, de exemplu, a fost neglijată munca de lămurire și de atragere a țăranilor muncitori pentru a-și valorifica produsele prin cooperativă.

Criticînd lipsurile manifestate în activitatea Uniunii regionale, delegații la conferință au făcut propuneri pentru îmbunătățirea muncii. De asemenea, ei au susținut prevederile noului statut și l-au adoptat în unanimitate.

După alegerea consiliului de conducere al Uniunii regionale compus din 29 membri, delegații la conferință au ales 20 de delegați care vor participa la cel de al doilea Congres al cooperației de consum din țara noastră.

LA TIMIȘOARA

Zilele acestea și-a desfășurat lucrările conferința regională a cooperativelor de aprovizionare și desfacere din regiunea Timișoara. La conferință au participat 160 de delegați din toate colțurile regiunii, care au adus lucrărilor conferinței salutul zecilor de mii de membrii cooperatori din regiune.

Darea de seamă asupra activității comisiei Uniunii regionale a fost prezentată de tovarășul Ion Ianulic, președintele Uniunii. Vorbind despre activitatea desfășurată de către cooperativele sătești din regiune în anul 1953 și pe primul trimestru al anului 1954, darea de seamă a arătat că au fost obținute realizări însemnate în ce privește aprovizionarea țărănimii muncitoare cu tot mai multe produse industriale, ceea ce a sporit încrederea țăranilor muncitori în cooperative.

Din darea de seamă a reieșit însă că, în anul trecut, munca comisiei U.R.C.A.D. nu s-a desfășurat în mod satisfăcător, planul global fiind realizat abia în proporție de 87 la sută. S-a semnalat de asemenea faptul că țăranii muncitori din regiune au dus lipsa unor mărfuri de strictă necesitate, dovedindu-se astfel o insuficientă preocupare pentru aprovizionarea cooperativelor cu asemenea mărfuri.

Anul acesta însă comisia Uniunii regionale a dus o muncă mai hotărîtă în toate sectoarele de activitate. In primul trimestru al anului curent, de exemplu, planul de achiziții a fost realizat în proporție de 105,9 la sută, ceea ce reprezintă o creștere de 295 la sută față de același trimestru al anului trecut. De asemenea planul pe sortimente a fost depășit în proporție tot mai mare. La cereale, de pildă, planul a fost realizat în proporție de 105 la sută, la semințe oleaginoase — 115 la sută, la furaje — 417 la sută, ouă — 185 la sută, ulei — 400 la sută.

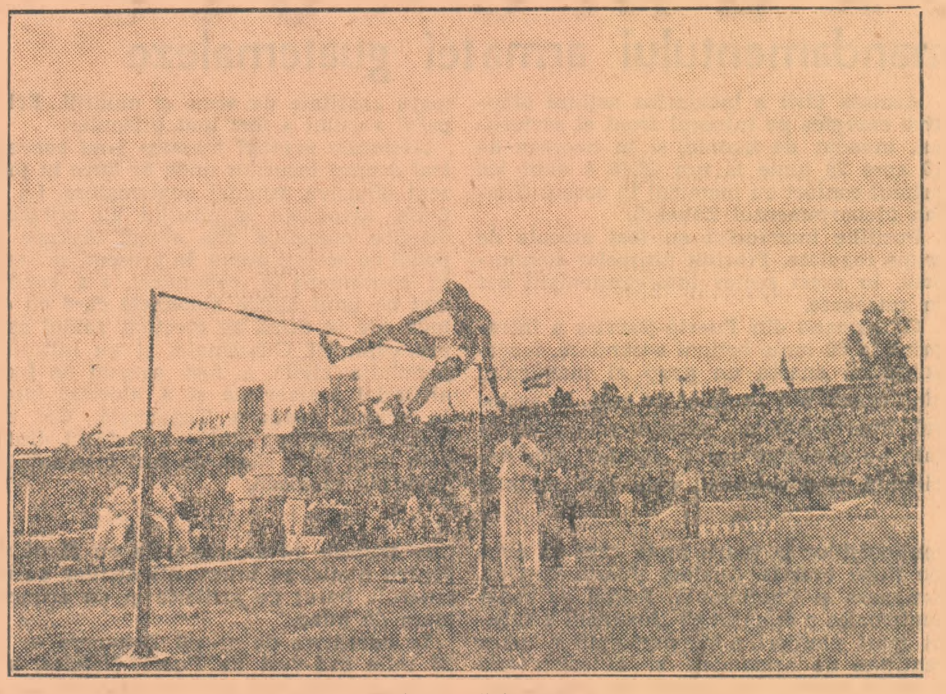
După prezentarea dării de seamă, numeroși delegați și invitați au luat cuvîntul criticînd cu curaj lipsurile manifestate în activitatea comisiei regionale. Așa de exemplu, tovarășul Jiva Stanoiev, președintele gospodăriei colective din comuna Ivanda a criticat comisia Uniunii regionale pentru că nu îndrumă în suficientă măsură cooperativele și cercurile cooperatiste sătești. In încheiere, în numele colectiviștilor din Ivanda, tovarășul Jiva Stanoiev s-a angajat ca gospodăria să sprijine în mai mare măsură activitatea cooperației, livrînd cooperativei, pînă la 1 ianuarie 1955, 200 porci grași și valorificînd prin cooperativă surplusurile de cereale.

Numeroși alți delegați și invitați au luat cuvîntul scoțînd la iveală lipsurile și făcînd noi propuneri pentru îmbunătățirea muncii cooperativelor din regiune.

Criticile precum și propunerile prețioase făcute de către delegați au constituit un puternic ajutor pentru comisia de conducere a Uniunii regionale — nou aleasă în această conferință, ca și pentru întreaga activitate a cooperativelor din regiune.

G. GOMBOȘ

SPORTIVII — IN INTRECERE

I. Soeter a sărit 2,01.
Este cea mai bună performanță europeană a acestui an.

Mereu în frunte

Il cunosc pe excelentul nostru sportiv mai de mult. Facem parte din același colectiv: „Metalul" Republica. De la el, noi tinerii sportivi ai uzinei avem multe de învățat. Perseverența cu care se antrenează, dragostea pentru colectiv și pentru sport, toate acestea au avut o influență directă asupra educației tineretului din Uzinele „Republica".

In ciuda celor 41 de ani, Dinu Cristea se află în primele rînduri ale sportivilor noștri fruntași. L-am aplaudat din inimă sîmbătă după amiază cînd după cei 5.000 metri parcurși a trecut primul linia de sosire. Cu același entuziasm l-am urmărit duminică cînd a înregistrat timpul de 31:25,2 pe distanța de 10.000 metri plat și i-am urat în gînd, din toată inima să obțină noi succese pentru gloria sportivă a patriei noastre.

Cu adevărat, un sportiv de la care noi tinerii avem multe de învățat.

RADU PÎRVAN
de la Uzinele „Republica"
din București

Infruntînd valurile Dunării

De mai bine de o jumătate de oră echipajele categoriei caiac se aflau în cursă. Ștrocul ridicat al vîslașilor imprima chiar de la început o viteză de aproape 20 de kilometri pe oră. Ambarcațiunile alunecau ușor pe întinsul apei spintecînd cu prova crestele alburii ale valurilor. Parcă zburau. Această impresie o dădea saltul nebunatic de pe un val pe altul al caiacelor. In port au rămas acum doar cele 6 echipaje de canoe. Canoiștii făceau „încălzirea". Barca asociației „Metalul" se pregătea tocmai să ia startul, cînd întregul echipaj tresări puternic la auzul unei trosnituri fulgerătoare. Barca suferi o gravă defecțiune tehnică.

Ridicînd fanionul starterul dădu semnalul de plecare. Cîteva pagae (lopețile canotorilor) se înfipseră în apă dar barca deabia se urni, în loc să pornească cu toată viteza ca de obicei.

— Trebuie să abandonăm, propuse unul din canotori. Ceilalți, la auzul unei asemenea propuneri îl priviră supărați.

— Cine părăsește lupta?

— Eu laș, nicidecum. Dar înțelegeți: n-are rost să riscăm degeaba. Putem cădea ușor pradă valurilor.

— Va fi mai grea lupta. Este adevărat, dar asta nu înseamnă să renunțăm la ea.

— Gîndiți-vă bine. Abandonînd ne vom odihni iar în celelalte etape vom putea recupera timpul pierdut.

— Ce fel de odihnă va fi aia cînd vom purta în spatele nostru rușinea abandonului?

Canotorii puneau tot sufletul în fiecare lovitură de pagae. Barca nu mai avea stabilitatea dinainte. Inainta greu, din ce în ce mai greu. Valurile izbeau cu putere cînd într-o parte cînd în cealaltă, gata, gata s-o răstoarne. Treptat ea devenea mai greoaie și mai anevoios de condus. Rupîndu-se scaunele, membrii echipajului vîsleau într-o poziție tare incomodă sprijinindu-se unii pe alții. Așa au parcurs peste 30 de kilometri. Acum Dunărea era mai agitată. Spărgîndu-se în provă, valurile trimiteau de fiecare dată apă în interiorul bărcii. Canoea, care părea acum ca o coaje de nucă de proporții uriașe scîrțîia sub greutatea echipajului și a apei vestind parcă un sfîrșit trist.

— La mal, să golim barca de apă.

Cîrmaciul coti și barca o porni către mal afundîndu-se treptat. Apoi o porniră din nou către firul apei. Cîțiva dădură semne de oboseală, dar continuară lupta.

Vor ajunge oare pînă la capăt? Poate într-adevăr s-au aventurat totuși. Dunărea-i capricioasă și nu se dă ușor bătută mai ales pe o vreme ca asta. Dar canotorii vîsleau mai departe cucerind cu prețul unor mari eforturi fiecare metru.

Au trecut cîteva ore. In port se auzi fluierul arbitrului care vesti sosirea canoiștilor de la „Metalul". Privirile lor spuneau multe lucruri. In ochii acestor minunați sportivi nu e greu să citești. Au învins. A învins forța uriașă a colectivului.

V. RANGA

O propunere prețioasă

Comitetul U.T.M. de la uzina metalurgică „Bernat Andrei" din Oradea a discutat într-o ședință ținută recent inițiativa tinerilor de la uzina „Boleslaw Bierut". Cu acest prilej comitetul a constatat că și în munca organizației sale s-au manifestat lipsuri asemănătoare organizației U.T.M. de la „Boleslaw Bierut". Astfel colectivul sportiv nu a avut o secție de natație, neexistînd astfel concret posibilitățile pentru antrenarea unui mare număr de tineri la practicarea înotului.

Comitetul și-a propus să organizeze o adunare generală deschisă la care să ia parte în afara tuturor tinerilor din uzină și toți membrii colectivului sportiv. Zilele trecute a avut loc această adunare. Tinerii care au luat parte la discuții au subliniat necesitatea ca și în organizația lor să se acorde mai multă atenție înotului. Tînărul Cîr Iosif, responsabil de brigadă s-a angajat în cadrul adunării ca împreună cu brigada să se antreneze în vederea practicării acestui sport și să treacă pînă la 23 August proba de înot a complexului G.M.A.

Tînărul Dak Iosif a făcut o interesantă propunere care și-a găsit răsunetul în rîndul tuturor participanților la adunare. El a propus ca organizația de bază U.T.M. de la uzinele „Bernat Andrei" să cheme la întrecere toate organizațiile de bază U.T.M. din țară sub lozinca: „FIECARE TÎNĂR SĂ ÎNVEȚE SĂ ÎNOATE".

Iată obiectivele întrecerii:

a) fiecare colectiv sportiv să înființeze și să reorganizeze pînă la 28 iunie secția de natație. De asemenea să fie ales și biroul de conducere al acestei secții;

b) antrenarea unui număr cît mai mare de tineri începători care să învețe să înoate pînă la 23 August;

c) mobilizarea tuturor aspiranților complexului G.M.A. la trecerea normei de înot. Mărirea numărului aspiranților complexului G.M.A.

Iși spun cuvîntul

Van Dykstra *Intreg lotul atletic al Olandei a fost impresionat de prietenia de care a fost înconjurat în R.P.R. încă de la sosire.*

Vom pleca în patrie cu frumoase amintiri din țara cu ai cărei atleți ne-am întîlnit pe stadionul „Republicii", de care am fost întrecuți cu scorul final de 171—158.

W. VAN DYKSTRA
conducătorul delegației
de sportivi olandezi.

Iolanda Balaș *Sînt nespus de fericită că astăzi am reușit, în această dîrză întrecere, alături de atleții olandezi, să aduc patriei o nouă victorie, stabilind totodată și un nou record republican.*

Sărind 1,64 m., am realizat cea de a treia performanță europeană, la săritura în înălțime, a anului.

Prin antrenamente susținute și cu ajutorul de neprețuit al antrenorului meu Ion Soeter, sper să realizez în curînd ceea ce n-am reușit sîmbătă, și anume să obțin performanța de 1,67 m.

IOLANDA BALAȘ
maestră a sportului

In comuna Snagov

Cu cîteva zile în urmă și tinerii din comuna Snagov, regiunea București, au luat în discuție, în cadrul unei adunări generale deschise, problema activității sportive desfășurată în comună.

In cadrul discuțiilor purtate, tînărul Gheorghe Ioniță a arătat că organizația de bază U.T.M. din comună nu s-a preocupat să antreneze tinerii la practicarea înotului cu toate că condiții au existat suficiente. In mod deosebit discuțiile s-au purtat pe marginea faptului că în cadrul activității sportive, și mai cu seamă la practicarea înotului, n-au fost antrenate și fetele.

Asemenea tovarășului Ioniță Gheorghe, tinerii Petra Constantin, Ion Anghel și alți cîțiva s-au angajat să ajute un număr de tineri și tinere din comună să învețe să practice acest sport.

Printre angajamente figurează ca, un număr de 30 de tineri să devină aspiranți ai complexului G.M.A. trecîndu-și în primul rînd probele de înot. In afară de acest număr, 5 fete vor deveni aspirante ale complexului G.M.A. Organizația U.T.M. se va preocupa, de asemenea, ca un număr de 18 pionieri și școlari să fie ajutați pentru a-și putea cuceri normele de înot din cadrul complexului F.G.M.A.

Note de drum din R. Cehoslovacă

II. Intîmplări și peisaje

Tovarășii mei de drum se completau de minune unul pe celălalt. Lukaci Jursa, fost învățător de țară, acum inspector al Ministerului Culturii, cu părul argintiu, fața blajină și mișcări domoale, avea o înclinație firească la anii lui pentru povestirile vechi, spuse cu vocea coborîtă, știa să cheme și să învie amintirile.

Dimpotrivă Mikulaș Majerech, secretarul Comitetului raional de partid Trencin, tînăr, cu mișcări repezite, cu fața smeadă și ochi neastîmpărați, vorbind mereu de prezent, de realizări, de planuri, de oarecari „rămășițe" cu care are el de-a face, reprezenta, pare-se, contrariul tovarășului Lukaci. Amîndoi la un loc, fiecare în felul său, era tot ce-și poate dori mai bun un reporter: doi oameni vorbăreți, care-și cunosc bine subiectele.

Ne oprisem pentru popas și taclale, la poalele colinei Mahnaci, în acel colț încîntător al Slovaciei care se cheamă Teplice. Coline de jur împrejurul nostru, împădurite cu fag. Roș-aprinsul frunzelor fulgerate de toamna trecută era de-acum pătat cu verdele primăverii și din sînul culorilor pădurii se înălța, dominînd solitară, colina Mahnaci, pătrunsă — nu știu cum — de-o tristețe, poate pentru că-i singura colină pleșuvă din Teplice.

Lukaci Jursa ne-a spus povestea colinei Mahnaci. Ne-a spus-o cu atîta pătrundere, încît vedeam cum se petreceau lucrurile pe timpul amintirilor lui.

...Incă un slovac, încă un fecior e nevoit să emigreze. Nu-i de lucru, birurile-s grele, ai lui în mizerie, de la fratele plecat de cîțiva ani nici o veste.

...Incă un slovac suie cu capul plecat spinarea pleșuvă a colinei Mahnaci și sus, pe culmea mai înaltă decît toate celelalte, deasupra minunilor pădurii, cu fața răvășită, feciorul își ia rămas bun de la locurile dragi.

Din jalea celor siliți odinioară să emigreze s-a născut cîntecul tragic al colinei Mahnaci. Jursa Lukaci ni l-a cîntat încetinel și mi se pare că aud ecouri stinse ale unor gemete profunde.

Cînd slovacul a fugit în lume
Pe Mahnaci, sus, s-a dus și-a chemat;
O voce tristă se auzea în văi:
Hei, tu, țara mea slovacă, așa ești tu,
Timpuri grele-s pentru tine,
Copiii tăi se pierd în lumea largă
Pentru că acasă nu găsesc pîine.

Nu clintea o frunză pe fagii nemișcați, și undeva în desișuri cînta cucul, pasărea singurătății. In iarbă țîrîiau cosașii, ca pe o pajiște romînească și de către Teplice mirosea a magnolii.

Mikulaș Majerech ne-a condus în parcul cu flori albe și miros exotic. Magnoliile înfloresc aici de cîțiva ani. Lukaci Jursa devenise deodată tăcut și m-am întrebat atunci cîți din elevii tinereților sale au cîntat pe Mahnaci cîntecul fugarilor.

— Pavilionul P. I a fost reamenajat pentru o largă utilizare a băilor sale...

Pozitiv și netulburat, Majerech ne invita apăsat să observăm totul: Clădirea uriașă construită de baronul Sina, numai pentru fiică-sa, în stil maur, „cel mai pur stil maur din Europa centrală".

— Puterea populară a construit bazine de marmoră direct pe izvoarele termice.

Am descoperit la Teplice un leac uimitor împotriva tristeților și gustului amar al amintirilor tragice.

Jumătate de ceas după ce l-am ascultat cîntînd înăbușit pe Jursa Lukaci, m-am scăldat în bazinul P. I împreună cu un tinichigiu și un feroviar. E o satisfacție imensă! Te bălăcești în bazine de marmoră, sub acoperișul celui mai pur stil maur din Europa centrală, construit de baroni la poalele colinei Mahnaci.

Cînd am ieșit afară, parcul cu magnolii și miros îmbătător era plin de larma celor veniți în Teplice la cură și odihnă. Departe fremătau pădurile de fagi, soarele apunea în Lacul Verde și asfințitul așternea un miraj multicolor peste vile, coline, păduri.

Majerech ne-a adus cartea de impresii a stațiunii. Cel care semnase înaintea noastră era Nazim Hikmet. Poetul notase: „Dac-ași trăi aici, ași scrie încă-odată legenda despre iubire".

★

Poporul cehoslovac are multe legende de-o mare frumusețe. Legenda prințesei Libușe e, poate, cea mai iubită. Libușe a prezis patriei sale că strălucirea-i „va atinge cerul".

O „Tatră" ne purta, într-o viteză prodigioasă, prin Boemia și-o fată frumoasă povestea despre Libușe.

Străbăteam un peisaj demn de legende. Pe marginea șoselei asfaltate, de-o parte și de alta, înfloriseră cireșii. Pe zeci de kilometri înfloriseră cireșii, încît la fiecare pală a vîntului plouau flori albe pe calea ce suie mereu și coboară.

Ochii povestitoarei și florile albe mi-au dat înțelegerea legendei pe care ar scri-o Hikmet.

Ogoarele verzi, întinse, se lăsau mîngîiate de adieri, presimțind recolta care trebuie să vină. Apoi tarlalele largi de pămînt roșu, în care crește hameiul. O liniște desăvîrșită din zare în zare. Cireși în floare, de-a lungul drumului — iar în spatele lor, înfipți în pămîntul umed, năzuind spre înalturi, țîșnind parcă din verdele unei primăveri copleșitoare, stîlpii de oțel ai rețelelor electrice.

Convingătoare ilustrație la povestea prințesei Libușe.

Și în pacea acelei dimineți, drumul Tatrei noastre a fost tăiat de-un cîrd de căprioare.

Acesta-i peisajul cehoslovac, de neuitat. Pe colinele Boemiei, căprioare la umbra cireșilor și florile, puzderie, la umbra stîlpilor de înaltă tensiune.

Nici ochii povestitoarei nu cred să-i pot uita.

Prin locurile acestea, în drum către Plzen, am făcut o cunoștință interesantă, am discutat cu un om simplu — care explică peisajul.

Era la Marianske-Lazne.

Intr-o sală de concert, m-am nimerit alături cu un bărbat blond, grozav de zîmbăreț, îmbrăcat corect, în costum negru. Se cînta Liszt, Schuman, Dvorjak. După felul în care urmărea concertul și după toată ținuta lui, parcă puțin pedantă, gîndeam că e un intelectual și încă unul care are apropiate legături cu muzica.

Am avut dreptate.

Numele său este Arnost Fabriger, turnător la uzinele „Tatra" din Moravia.

Biografia sa — absolut aceeași cu a altor zeci de mii. O încercare nereușită de a studia — n-avea posibilități materiale — apoi ucenic la patroni, intrarea în uzină, anii exploatării, anii stăpînirii fasciste și, acum, anii luminoși, adevărați. Fabriger cîștigă astfel încît întreține o familie de cinci persoane și își poate îngădui economii. A făcut două inovații. Are o bibliotecă. Il are și pe Sadoveanu, în biblioteca sa. In materie de oțelării e pentru șarje rapide. In materie de literatură e pentru romanul istoric. Muzica? — una din marile sale pasiuni. Cîntă la vioară, violă, contrabas și face parte dintr-un quartet, cu prieteni de-ai lui: un inginer, un strungar și-un foarte bătrîn pensionar, fost amic apropiat al compozitorului Janacek.

N-am impresia că toți muncitorii cehoslovaci sînt ca și Arnost Fabriger. Intre a cînta pe colina Mahnaci și a interpreta Humoresque e un drum nu întotdeauna străjuit de cireși înfloriți. Important, definitiv rămîne însă că toți muncitorii cehoslovaci au fost chemați la înălțimea șarjelor rapide, în numele construcțiilor metalice care umbresc florile albe.

Asemenea oameni am întîlnit peste tot. Și la Skoda, lîngă coloșii turnați în oțel și-n pivnițele săpate nouă kilometri-n stîncă ale fabricii de bere Plzen.

Am cunoscut asemenea oameni și la Slepy, de unde vreau să povestesc o întîmplare extraordinară.

La Slepy, pe Vltava, se construiește cea mai mare hidrocentrală din Republica Cehoslovacă. Suficient, pentru amploarea lucrărilor, să arăt că pe o distanță de 45 km. nivelul rîului va fi ridicat cu 50 de metri.

Cînd am ajuns noi acolo, ploua de cîteva zile. O vreme tare imbecilă. Noroi cleios, șiroaie de apă peste tot, cerul mohorît.

Iată ce se petrecuse la Slepy cu o zi înainte de sosirea noastră.

Prin noroaie și hîrtoape, două autocare au intrat pe șantier. Au coborît bărbați și femei îmbrăcați, ca la Praga, cam subțirel și fără bocanci.

De jur împrejur, munții sălbateci, de-o frumusețe demonică, în ploaia măruntă și deasă, jos, în prăpastie, Vltava svîrcolindu-se neagră. O atmosferă apăsătoare.

Intr-o baracă dată cu catran s-au întîlnit constructorii de la Slepy cu vizitatorii din Praga.

Pavoazarea, proastă. Prea puține lozinci și încă nelegate de evenimentul respectiv.

In sală, mînjiți de glod, în salopete și bocanci, constructorii veniți de-a dreptul din schimb.

Cînd s-au adunat toți, pe scena nedată la rîndea au început să defileze *modele*. Adică femei cari prezentau rochii de muselină și de mătase, taioruri și raglane, rochii de lucru și rochii lungi, bărbați cari prezentau costume de sport și haine negre, de gală, cu cravata și pantofii asortați, cu batistă în buzunarul din stînga.

Baraca-i în creerul munților, sub ea, în prăpastie gemea Vltava și constructorii mînjiți de noroi au avut de ales între 100 *(o sută) de modele*. S-a făcut o vînzare teribilă. Păcat că Nazim Hikmet n-a fost pe-aici. Poate ar fi scris o legendă despre nivelul de trai.

★

Mi-e teamă că nu pot spune nimic original despre Cehoslovacia. Cu toate acestea sînt silit să repet o propozițiune atît de des repetată despre fiecare democrație populară: întreaga țară e un șantier. (Mă mîngîie convingerea că propozițiunea aceasta e de-o frumusețe nemuritoare).

Peste tot se construiesc locuințe, mai ales construcțiile de locuințe sar în ochi din toate părțile, peste tot se construiesc uzine, șosele, cartiere.

Am vizitat și lîngă Teplice o hidrocentrală, la Skalka pe rîul Vah.

Directorul construcției, un slovac care fugise în lume, în tinerețile lui condamnate la șomaj (ajunsese și-n Romînia burghezo-moșierească, unde a căutat un post de inginer și s-a ocupat cu repararea cîntarelor din băcănii), directorul ne-a cîntat și el un cîntec:

In sus pe Vah, în jos pe Vah,
Curcubeul bea apă.
Cine nu iubește fata slovacă
Să-l ucidă trăznetul.

A hohotit gros, rîs de om sănătos.

— Să mai poftească să vadă fetele și la lumină electrică. Curcubeul o să moară de sete, sărăcuțul, pentru că schimbăm cursul Vahului.

Cîntecul e frumos, gluma, așa și-așa, dar faptul e tulburător: Vahul își va schimba cursul pe o lungă distanță.

De la Skalka am pornit spre Bratislava. In Pestany ne-am oprit la un monument de granit, al Eroilor Armatei Romîne și-am citit cu pietate și mîndrie despre „Marile Unități Romîne care-au luptat pentru eliberarea poporului cehoslovac".

Iar la Bratislava, ne-am petrecut ultima noapte în țara prietenă.

Un oraș tare frumos și tare ciudat.

Ni s-a spus că pe la 1918, Bratislava mai era abia un sat întins. Industrializarea l-a făcut să crească într-un ritm impetuos.

Multă verdeață, o adevărată grădină botanică în curtea fiecărei case. Dar ceea ce-i ciudat, este să vezi începînd sub zidurile proaspăt înegrite ale unei uzine cîte o vie întinsă și lîngă un bloc modern cîte o cramă pitorească.

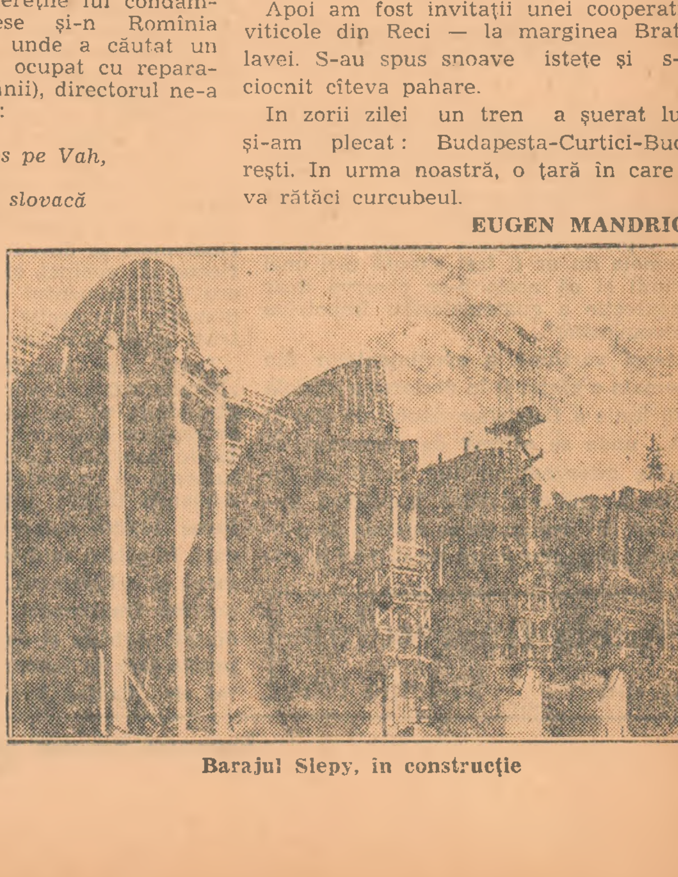
Două coline domină Bratislava: Slavia, pe care odihnesc ce-i ce-au plătit cu viața libertatea Bratislavei, ostași sovietici și romîni, și colina Hradului.

Am petrecut o înserare sub zidurile Hradului din Bratislava. Lingînd temeliile colinei, Dunărea curgea leneșă, greoaie, către țara noastră. Orașul avea toate luminile aprinse. Hradul arunca profilul său întunecat către vechile vii și noile cartiere, cu toată greutatea secolelor sale. Eram într-un loc potrivit unui rămas bun.

Apoi am fost invitații unei cooperative viticole din Reci — la marginea Bratislavei. S-au spus snoave istețe și s-au ciocnit cîteva pahare.

In zorii zilei un tren a șuerat lung și-am plecat: Budapesta-Curtici-București. In urma noastră, o țară în care se va rătăci curcubeul.

EUGEN MANDRIC

Barajul Slepy, în construcție

Poporul guatemalez își apără independența patriei

Comunicatul comandamentului armatei guatemaleze

NEW YORK 22 (Agerpres). — Corespondentul din Guatemala-City al agenției United Press a transmis comunicatul oficial al comandamentului armatei guatemaleze, dat publicității în seara zilei de 21 iunie. In comunicat se arată că armata guatemaleză și-a îndreptat eforturile principale în zona limitrofă cu statul Honduras, invadată de intervenționiști.

Luînd în considerare faptul, se spune în comunicat, că intervenționiștii au pătruns în adîncime de cîțiva kilometri în interiorul republicii, comandamentul suprem a hotărît să înceapă o ofensivă generală de-a lungul întregului sector al operațiunilor cu toate forțele de luptă de care dispune și să continuie această ofensivă pînă va obține victoria definitivă.

Armata țării a întreprins acțiuni ofensive energice pe întregul front al sectorului, invadat de inamic, și în noaptea de 19 spre 20 iunie la ora 23.45 a avut loc primul contact cu inamicul în orașul Gualan (departamentul Zakapa).

Pozițiile inamicului au fost atacate de trupe regulate. Potrivit ultimelor comunicate, în acest sector intervenționiștii bat în retragere.

Garnizoana din Puerto-Barrios a întreprins la 20 iunie acțiuni secundare, încercuind cu succes un grup al inamicului cînd acesta s-a apropiat de oraș. In sectorul Puerto-Barrios, forțele guvernamentale au capturat vasul „Siesta", sub pavilionul Hondurasului, care transporta o mare cantitate de arme și muniții. Echipajul vasului a fost luat prizonier.

Acțiunile aviației inamice s-au concentrat asupra locurilor unde se duce în prezent ofensiva armatei guatemaleze. La 20 iunie, avioanele inamicului au mitraliat diferite obiective din orașul Zakapa și podul cu același nume. In prezent, se arată în continuare în comunicat, s-a confirmat că unul dintre avioanele care cu cîteva zile în urmă au efectuat raidul asupra capitalei Guatemalei și au mitraliat populația civilă, a fost avariat de focul artileriei antiaeriene și a aterizat forțat în orașul mexican Tapachula. Cei doi membri ai echipajului — americani, dintre care unul grav rănit, au fost internați de guvernul mexican.

★ ★ ★

NEW YORK 22 (Agerpres). — Din relatările corespondenților din Guatemala, Honduras și Mexic reiese că într-o serie de lupte, trupele guvernamentale guatemaleze au zdrobit bandele invadatoare.

După cum transmite corespondentul din Mexico-City al agenției „United Press", postul de radio guvernamental guatemalez a anunțat victoriile repurtate asupra intervenționiștilor în patru lupte care au avut loc lîngă orașele Gualan, Puerto-Barrios, Bananera și Chiquimula. Postul de radio guatemalez a anunțat că „inamicul a suferit mari pierderi. A fost capturată o mare cantitate de armament și autocamioane cu echipament". In orașul Gualan, situat la 80 mile sud-est de Guatemala-City, pe linia ferată Puerto-Barrios-Guatemala-City trupele guvernamentale au făcut uz pentru nimicirea intervenționiștilor de un puternic baraj de artilerie și de aruncătoare de mine.

In apropiere de orașul Bananera — la 25 mile sud-vest de Puerto-Barrios, armata guatemaleză este pe punctul de a lichida un grup încercuit al intervenționiștilor.

Intregul popor guatemalez s-a ridicat împotriva intervenționiștilor

NEW YORK 22 (Agerpres). — TASS transmite:

Potrivit știrilor transmise din Guatemala de agențiile de informații, președintele Arbenz a decretat starea de război

Victor Manuel Gutierrez, secretarul general al Confederației generale a oamenilor muncii din Guatemala, într-o cuvîntare radiodifuzată, a declarat din nou că sprijină pe președintele Arbenz și a arătat că „muncitorii sînt gata să-și dea viața pentru apărarea democrației noastre". Castillo Flores, secretarul general al Confederației naționale a țăranilor din Guatemala, luînd cuvîntul la radio, a declarat că „toate organizațiile muncitorilor agricoli din țară au predat liste cu numele membrilor lor care stau la dispoziția armatei naționale" și „colaborează cu garda civilă pentru descoperirea armelor și munițiilor" pe care le lansează avioanele intervenționiștilor.

Intr-un interviu acordat reprezentanților presei, Chocano, însărcinatul cu afaceri al Guatemalei în S.U.A., a declarat că armamentul pe care Statele Unite l-au introdus în Honduras și Nicaragua „este folosit de forțele agresive care au invadat Guatemala".

Chocano a arătat că guvernul Guatemalei „dezminte cu hotărîre" știrile sosite din Tegucigalpa (Honduras) în care se arată că intervenționiștii înaintează în interiorul țării fără să întîmpine rezistență.

După cum a declarat Chocano, armata guatemaleză a permis intervenționiștilor să înainteze cu cîteva mile de la granița Hondurasului, deoarece a vrut să evite o ciocnire cu forțele armate ale acestui stat. „Forțele invadatoare, a adăugat Chocano, au încercat să atragă armata noastră într-o luptă direct la graniță, pentru a justifica începutul intervenției străine, care ar fi putut avea loc în urma acestor ciocniri la graniță".

Chocano a fost înștiințat că Puerto-Barrios și San-Jose — două mari porturi ale Guatemalei — se găsesc în mîinile guvernului, „și nu sub controlul agresorilor cum s-a comunicat anterior".

Declarația Federației Sindicale Mondiale

VIENA 22 (Agerpres). — TASS transmite: La 21 iunie, secretariatul Federației Sindicale Mondiale a dat publicității o declarație cu privire la Guatemala.

In declarație se spune că trupele mercenare care acționează în conformitate cu planul elaborat de cercurile guvernante din Statele Unite și care sînt echipate cu avioane și armament nord-american, au invadat teritoriul Guatemalei.

Cauza acestei agresiuni este lupta pe care oamenii muncii și poporul din Guatemala o duc de cîțiva ani împotriva exploatării neomenești și a jafului bestial din partea marei societăți americane „United Fruit Company".

In încheiere, în declarație se spune:

„Exprimînd sentimentele maselor muncitoare din întreaga lume, Federația Sindicală Mondială își manifestă profunda simpatie față de oamenii muncii și față de poporul din Guatemala.

Federația Sindicală Mondială este convinsă că în fața agresiunii armate, oamenii muncii din Guatemala își vor strînge și mai mult rîndurile și vor întări alianța lor cu țăranii și cu întregul popor. Federația Sindicală Mondială cheamă organizațiile sindicale și pe oamenii muncii din întreaga lume, și în deosebi organizațiile sindicale din America Latină să sprijine pe oamenii muncii și poporul guatemalez în lupta lor justă împotriva agresiunii imperialiste, pentru apărarea independenței lor naționale".

Moartea fetiței de la Guatemala-City

Valentin Silvestru

In a nouăsprezecea zi a lunii iunie din anul 1954, avioane fără semnele distinctive ale naționalității au mitraliat case și străzi din orașul Guatemala, capitala Republicii cu același nume. In urma lor într-o casă cu ferestrele ciuruite a rămas corpul lipsit de viață al unei fetițe. O fetiță care se juca poate mîngîindu-și păpușa sau adormise legănată de cîntecul mamei ei.

In zilele pline de tumult tineresc, de acum aproape un an, în zilele colorate și vesele ale Festivalului am cunoscut în Capitala patriei noastre cîțiva guatemalezi. M-am înțeles cu ei în limba lor dulce și sonoră, am înțeles pe deplin mîndria cu care vorbeau despre libertățile dobîndite de poporul lor, precum și tristețea seculară a unora din poeziile populare pe care le-au recitat. Iar acum, cînd am citit comunicatul guvernului guatemalez în ziare, m-am gîndit cu durere dacă fetița aceea a cărei inimioară nu mai bate n-o fi cumva sora tînărului blond și prietenos prezentator însuflețit al programului național pe estradele Festivalului; sau poate surioara dansatoarei cu ochii negri care ne-a vorbit mult despre bucuria țăranilor împroprietăriți; sau fiica bătrînului muzicant cu părul alb încadrînd un chip ars de soare și care a entuziasmat tineretul cu minunatul instrument popular „Marimba"...

Avioanele străine au venit din Honduras ori din Nicaragua. Se știe însă că aceste state nu au o industrie proprie de avioane.

Pentru nevoile armatelor lor există însă pe continentul american furnizori, gata oricînd să-și desfacă ieftin marfa aducătoare de moarte. E foarte puțin posibil ca unitățile din Nicaragua, să zicem, să dispună de piloți experimentați în mitraliarea străzilor și caselor unui oraș pașnic. Uciderea copiilor este specialitatea unei armate pe care o string acum din pulbere cercurile agresive americane care nu vor să țină seama de istorie. Gîndindu-te la trupușorul neînsuflețit al fetiței din Guatemala-City nu se poate să nu-ți amintești de ghetourile copiilor arși de vii în cuptoarele de la Auschwitz, de copiii îngropați de vii în lagărele naziste din Ucraina, de copiii orașului francez Oradour sur Glane, de copiii mistuiți de napalm în portul corean Yncion.

Atunci ca și acum, asasinii copiilor sînt aceiași negustori hrăpăreți și prădalnici, barbarii secolului nostru, cei mai cruzi pe care i-a cunoscut istoria. Negustorii americani de fructe, siliți să dea pămîntul înapoi țăranilor guatemalezi care-l stropeau cu singe și sudoare, s-au împotrivit. Intîi cu politețe și cu avocați. Pe urmă cu amenințări indirecte. Pe urmă și-au scos mănușile și au început să-și arate pumnul păros. Iar apoi au pus pe picioare o haită de scelerați înarmînd-o pînă în dinți, trimițînd-o să înlăture democrația guvernului Arbenz, să-i elibereze pe țăranii guatemalezi de libertate și să le aducă din nou în dar biciul plantatorului, foamea, mizeria, suferința.

Am văzut mai de mult într-o ziar o fotografie arătînd un miting al țăranilor împroprietăriți. Deși fotografia venită de departe era ștearsă, totuși am putut vedea limpede chipurile unora din acei țărani și mai ales pumnii lor mari și grei ridicați deasupra capetelor. E greu de crezut că oamenii aceia vor îngădui agresorilor să li se pună din nou jugurile.

E greu de crezut de asemenea că vor fi speriați de atacurile tîlhărești pornite pe ascuns împotriva lor. E sigur, de asemenea, că în urma fetiței ucise la Guatemala-City s-au născut poate sute de mii de dușmani ai ucigașilor, nu numai în țara ei mică și curajoasă, ci în lumea întreagă. Ei trebuie să știe că așa cum canibalii hitleriști au plătit pentru atîția copii răpiți vieții, tot astfel vor plăti cu vîrf și îndesat și urmașii lor.

Și fără îndoială că nădejdea nestrămutată în triumful inevitabil al dreptății le va întări brațele care pedepsesc acum cu vitejie pe atacatori.

Conferința internațională pentru slăbirea încordării în relațiile internaționale

STOCKHOLM 22 (Agerpres). — TASS transmite: Conferința internațională pentru slăbirea încordării în relațiile internaționale a dat publicității următorul comunicat privitor la ședința din 20 iunie.

La ședința care a fost prezidată de deputatul socialist Riccardo Lombardi, membru al conducerii partidului socialist din Italia, primul a luat cuvîntul delegatul japonez Iositaro Hirano, profesor la Universitatea din Tokio. „Arma atomică, a spus el, reprezintă o primejdie pentru omenire atît în timp de pace, cît și în timp de război. Ea reprezintă o primejdie pentru suveranitatea națională, independența și neutralitatea tuturor națiunilor".

Prof. Hirano a vorbit în continuare despre militarizarea Japoniei și despre extinderea în țara sa a rețelei de baze americane, al căror număr se ridică în prezent la 850.

După cum se arată în comunicat, vorbitorul a spus în încheiere:

„1. Cerem ca cele cinci mari puteri și celelalte țări să realizeze interzicerea producției și stocării armelor de exterminare în masă.

2. Chemăm toate organizațiile și persoanele particulare interesate în apărarea păcii să caute căile pentru a obține consimțămîntul guvernelor lor pentru înfăptuirea acestei interziceri.

3. Cerem ca guvernul fiecărei țări să publice materialele sale referitoare la energia atomică și să contribuie la folosirea energiei atomice în scopuri pașnice îndată ce arma atomică va fi fost interzisă.

4. Cerem crearea unei organizații internaționale pentru a studia problema securității populației din insulele Marshall și totodată pentru a studia bolile care au apărut în urma experiențelor de la Bikini și bombardării orașelor Hiroșima și Nagasaki.

5. Dorim de asemenea să ne adresăm oamenilor de știință din toate țările, pentru ca experții și medicii să discute această problemă și în acest fel să contribuie la menținerea păcii în lumea întreagă".

Angelos Angelopulos, fost profesor la Universitatea din Atena, a arătat că principalele cauze ale încordării internaționale sînt cursa înarmărilor și caracterul militar al economiei americane, a cărei existență depinde de menținerea unei permanente încordări internaționale.

Pentru a ieși din impasul actual, vorbitorul a recomandat colaborarea dintre Răsărit și Apus, în special în domeniul comerțului.

Quakerul american Johnson, care participă la lucrările conferinței ca observator, a declarat că fără vina organizatorilor conferinței, de la conferință lipsesc reprezentanții unor grupări, după cum s-a exprimat el, „necomuniste care acționează în favoarea păcii în numeroase țări și în special în S.U.A.".

Referindu-se la situația din Coreea, dr. Anap Sing, reprezentant în Consiliul statelor al parlamentului indian, membru al Partidului Congresului Național Indian, președintele comisiei coreene la O.N.U. în anii 1949—1950 a insistat asupra faptului că unele puteri refuză să contribuie la unificarea politică a Coreei.

El a cerut recunoașterea Republicii Populare Chineze.

In cuvîntarea sa, Sydney Silverman, membru în Camera Comunelor din partea partidului laburist a relevat necesitatea reducerii cheltuielilor pentru nevoile militare și a ridicării pe de altă parte a nivelului de trai al popoarelor slab dezvoltate. La sfîrșitul ședinței plenare a luat cuvîntul generalul Eriberto Jara, fost ministru al marinei în Mexic. El a spus:

Adversarii păcii caută mereu noi pretexte. Cînd se stinge un focar de război, se aprinde altul și de fiecare dată se săvîrșește o nedreptate față de popoare.

Amintind intervenția străină în Coreea și încercările de a transforma războiul din Indochina într-un război mondial, vorbitorul s-a referit la situația din Guatemala.

La conferință au fost citite saluturile din partea a numeroși activiști pe tărîm social din diferite țări.

Propunerile delegației indiene

STOCKHOLM 22 (Agerpres). — TASS transmite: In seara zilei de 21 iunie au avut loc ședințe ale secțiilor politică, economică și culturală.

In aceeași zi, delegația indiană a organizat o conferință de presă pentru corespondenții de presă suedezi și străini.

Corespondenții au primit apoi textul declarației delegației indiene în care se arată că această delegație alcătuită din 14 persoane reunește reprezentanți ai diferitelor partide politice și reprezentanți ai vieții publice și culturale indiene.

Delegația noastră, se spune în continuare în declarație, alcătuită din persoane de diferite convingeri, are o părere unică în privința mai multor chestiuni principale:

In primul rînd noi credem că problemele internaționale litigioase pot și trebuie să fie reglementate prin tratative.

In al doilea rînd, considerăm că statele cu diferite sisteme politice și economice pot coexista în mod pașnic.

In al treilea rînd, considerăm că fiecare națiune trebuie să se bucure de dreptul deplin la libertate și independență.

In continuare, în declarație sînt formulate următoarele propuneri ale delegației indiene:

1. Să înceteze imediat ostilitățile în Indochina și să se acorde popoarelor Indochinei libertatea fără amestecul guvernului francez.

2. Să se încheie un acord de pace permanentă în Coreea, care să asigure retragerea din Coreea a trupelor străine și care să acorde poporului coreean dreptul de a-și hotărî în mod liber viitorul.

3. Să se interzică toate tipurile de arme atomice și termo-nucleară și toate celelalte arme de exterminare în masă.

4. Să se procedeze la o dezarmare treptată și proporțională cu perspectiva dezarmării totale dacă acest lucru va fi posibil.

5. Să se reia tratativele dintre cele patru mari puteri în vederea unei reglementări pașnice a problemei germane, care să asigure constituirea unei Germanii unite, complet independente și liberă să aleagă sistemul său politic și economic.

6. Să se dezvolte relațiile culturale și economice între diferitele țări, desființîndu-se barierele și interdicțiile existente.

7. R. P. Chineză să participe la lucrările Organizației Națiunilor Unite, fără de care, așa cum a spus primul nostru ministru, nici o problemă în Asia sau în lume nu poate fi rezolvată.

Ședința cabinetului englez

LONDRA 22 (Agerpres). — Comentatorul agenției Reuter Fraser Whiton, relatează că în cadrul ședinței din 21 iunie, cabinetul englez a împuternicit pe Churchill și Eden să ducă „tratative preliminare" cu președintele Eisenhower și Dulles în legătură cu problemele Asiei de sud-est.

Whiton subliniază în continuare că „în ansamblu cabinetul obiectează împotriva adoptării vreunor noi hotărîri cu privire la situația din Asia de sud-est, pînă la 10 iulie cînd se va afla rezultatele lucrărilor celor trei comitete militare care discută problemele regrupării și evacuării în Vietnam, Laos și Cambodgia".

In ceea ce privește proiectata creare a organizației pactului Asiei de sud-est, scrie în continuare Whiton, „ținînd seama de actualele perspective ale reglementării pașnice în Indochina, se crede că Churchill și Eden se vor pronunța împotriva convocării imediate a conferinței reprezentanților țărilor participante posibile la pactul Asiei de sud-est".

In cadrul acestei ședințe extraordinare, relatează în continuare Whiton, a fost ascultat raportul amănunțit al ministrului afacerilor externe, Eden, cu privire la lucrările conferinței de la Geneva. Au fost examinate planurile de desfășurare a dezbaterilor de politică externă din Camera Comunelor care vor avea loc la 23 iunie. Dezbaterile se vor deschide cu raportul amănunțit al lui Eden asupra lucrărilor conferinței de la Geneva.

Răspunderea pentru agresiunea împotriva Guatemalei revine Statelor Unite

Oricît s-ar deda la șiretlicuri diplomatice S.U.A. și oricît ar denatura faptele propagandiștii lor, întreaga lume vede că atacul armat împotriva Guatemalei a fost inspirat, pregătit și pus în aplicare de cercurile guvernante ale S.U.A. care folosesc bandele lor mercenare. Cu cîteva zile înainte de invazia acestor bande armate în Guatemala, presa americană a răspîndit intens zvonuri provocatoare în legătură cu pretinsa „rebeliune" în armata guatemaleză. Curînd s-a dovedit că aceasta este o minciună răuvoitoare, intenționată. Tot atît de mincinoase s-au dovedit a fi știrile agențiilor americane despre „insurecțiile" care ar fi avut loc în Guatemala odată cu invazia agresorilor. Guvernul Guatemalei a dezmințit categoric calomnia difuzată de Departamentul de stat al S.U.A.

In ce scop a fost necesară departamentului lui Dulles această calomnie notorie?

Răspunsul la această întrebare l-a dat discutarea în Consiliul de Securitate a plîngerii Guatemalei în legătură cu agresiunea fățișă săvîrșită împotriva ei. Luînd cuvîntul în Consiliul de Securitate, reprezentantul S.U.A., Lodge, a afirmat, în ciuda faptelor cunoscute întregii lumi, că Guatemala nu ar fi fost supusă nici unei agresiuni și că acolo s-ar observa doar o „insurecție a guatemalezilor împotriva ...guatemalezilor".

Aceeași versiune a evenimentelor din Guatemala o găsim și în declarația oficială din 18 iunie a Departamentului de stat al S.U.A., unde se afirmă de asemenea că acțiunile intervenționiștilor ar fi „o insurecție a guatemalezilor împotriva guvernului". In declarație se susține de asemenea că Departamentul de stat ar fi primit știri despre „insurecții serioase" în unele orașe ale Guatemalei.

Or, este limpede că Departamentul de stat n-a reușit să o scoată la capăt. Comentînd această declarație, însărcinatul cu afaceri al Guatemalei în S.U.A. Alfredo Chocano, a subliniat pe bună dreptate: „N-am auzit niciodată de o rebeliune internă care să fi fost pregătită, plănuită și întreprinsă de state străine cînd cartierul general al rebelilor se află în străinătate, rebelii sînt înzestrați cu armament străin care nu a existat niciodată în țara atacată și nu există nici cel mai mic simptom al vreunui sprijin înlăuntru. Guvernul meu m-a informat, a declarat el, — că nu există nici o rebeliune... în Guatemala".

Avioanele americane decolează de pe baze situate înafara teritoriului Guatemalei și aruncă bombe asupra guatemalezilor. Potrivit declarației însărcinatului cu afaceri al Guatemalei în S.U.A., Ministerul guatemalez al Afacerilor Externe a fost informat oficial că un avion avariat de focul artileriei antiaeriene în Guatemala a fost nevoit să aterizeze forțat în Mexic. **In avion se aflau doi piloți americani.** Astfel, avioanele „țării necunoscute" care bombardează femeile și copiii din Guatemala se dovedesc a fi avioane **americane** cu echipaj american. Și acest lucru Departamentul de stat al S.U.A. îl numește „insurecția guatemalezilor împotriva guatemalezilor!"

După cum anunță ziarul argentinian „Democracia", Juan Jose Arevalo, fost președinte al Guatemalei și actualmente ambasador extraordinar al Guatemalei în țările Americii Latine, a declarat: **„Pot informa că colonelul Castillo Armas care comanda forțele intervenționiste primea lunar 150.000 dolari cu care recruta soldați, le plătea soldele și achiziționa armament și echipament... Atacul săvîrșit împotriva Guatemalei, descoperit de președintele Arbenz și demascat de el în mod public încă în ianuarie 1954, a fost finanțat de „United Fruit Company", a fost aprovizionat cu armament de guvernul Statelor Unite și s-a bucurat de sprijinul președintelui statului Nicaragua, Anastasio Somosa. Atacul a fost pregătit pe teritoriul Hondurasului. Actualul președinte al Hondurasului a fost timp de mulți ani avocatul și administratorul delegat al societății „United Fruit Company" pe teritoriul Hondurasului".**

In sfîrșit, bazele intervenționiștilor sînt situate în Honduras și Nicaragua. Inșiși intervenționiștii sînt întreținuți cu bani americani, înarmați de Statele Unite și, după cum a declarat „reprezentantul principal pentru problemele informațiilor" al forțelor intervenționiste, un oarecare Portillo, corespondentului ziarului „New York Times", aceste forțe sorb „speranță și optimism" din politica americană.

Este semnificativ că presa americană nu numai că nu consideră necesar să conteste faptul intervenției împotriva Guatemalei ci, dimpotrivă, se laudă cu intervenția făcîndu-i o largă publicitate.

La 19 iunie, un avion special al corespondenților ziarului „New York Herald Tribune" a aterizat în orașul de frontieră Copan din Honduras, unde corespondenții au fost întîmpinați de patru reprezentanți ai intervenționiștilor. Acești reprezentanți au declarat corespondenților că forțele intervenționiste s-au concentrat la Copan „în ultimele două săptămîni și în decursul unui timp oarecare au trecut frontiera cu willys-uri și catîri".

„S-a confirmat de asemenea — scrie „New York Herald Tribune" — că **aceasta nu este decît una din cele cîteva baze de invazie situate în Honduras".**

La rîndul său, ziarul „New York Times" scrie destul de sincer despre rolul fraților Dulles, — subliniind în mod deosebit rolul lui Allan Dulles, șeful Direcției centrale de investigații a S.U.A. — în dezlănțuirea intervenției împotriva Guatemalei. Intr-o știre intitulată „Cu frații Dulles în tenebroasa Guatemală", care mai degrabă ar putea fi intitulată „Afacerile tenebroase ale fraților Dulles în Guatemala", ziarul relatează în mod semnificativ că Allan Dulles este foarte „întreprinzător" în ce privește amestecul în afacerile altor țări și „urmărește de mult (!) situația din Guatemala". „New York Times" dă de înțeles că Allan Dulles este implicat, nu mai puțin decît fratele său John, în evenimentele din Guatemala.

Corespondentul din Honduras al ziarului „New York Times", Braker, scrie: „In cercurile informate se crede că Washingtonul a fost pe deplin informat (!) de eventuala desfășurare a evenimentelor legate de Guatemala". Braker recunoaște că Statele Unite „au încurajat acțiunea prin violență împotriva guvernului constituțional".

In declarația ministrului afacerilor externe al Guatemalei, Toriello, se subliniază: **„Departamentul de stat vrea să pună capăt democrației din Guatemala".**

In lumina acestor fapte incontestabile, încercările reprezentantului S.U.A. în Consiliul de Securitate, Lodge, de a prezenta evenimentele din Guatemala ca o... „insurecție" apar jalnice și nedibace. Opinia publică mondială a și tras concluzia că intervenția din Guatemala este opera forțelor agresive ale Statelor Unite și are drept scop să răstoarne regimul ales de poporul guatemalez.

Din ordinul S.U.A., în Consiliul de Securitate a fost prezentat un proiect de propunere al Braziliei și Columbiei care prevedea ca problema ridicată de Guatemala să fie transferată spre examinare așa numitei Organizații a statelor americane. Se știe că această organizație este un instrument docil în mîinile Departamentului de stat al S.U.A.; transferarea către această organizație a problemei intervenției împotriva Guatemalei ar însemna de fapt a da pradă această țară organizatorilor intervenției. Tocmai acest lucru au căutat să-l obțină cercurile guvernante americane. Refuzul Uniunii Sovietice de a vota pentru o asemenea propunere a zădărnicit planul cercurilor guvernante ale S.U.A. Reprezentantul Uniunii Sovietice, Țarapkin, a arătat că Consiliul de Securitate este obligat să ia măsuri urgente pentru a opri agresiunea împotriva Guatemalei și a subliniat că Consiliul nu poate transfera această problemă vreunui alt organ, mai cu seamă unui organ cum este Organizația statelor americane, întrucît declarația Departamentului de stat cu privire la Guatemala a și arătat că S.U.A. intenționează folosirea acestei organizații pentru a se răfui cu Guatemala.

Acțiunile agresive împotriva Guatemalei au stîrnit indignare în toate țările lumii. Popoarele consideră această agresiune nu numai ca o amenințare la adresa securității în regiunea Americii Latine, ci și a securității internaționale. In toate țările iau amploare protestele împotriva atacului asupra Guatemalei.

Potrivit relatărilor presei, deputatul laburist John Baird a declarat la 20 iunie la Birmingham că **n-a fost un exemplu mai grăitor de agresiune fățișă decît atacul împotriva Guatemalei — agresiune pornită din partea S.U.A. și a sateliților lor financiari împotriva unui stat mic, lipsit de apărare. Baird a adăugat că, dacă Națiunile Unite nu vor înfiera pe agresori, va deveni clar că O.N.U. nu este decît o farsă.**

Cercurile largi ale opiniei publice din America Latină înfierează cu mînie și indignare atacul armat împotriva Guatemalei întreprins de Statele Unite și de marionetele lor. Confederația oamenilor muncii din America Latină a chemat popoarele tuturor țărilor latino-americane să ia atitudine în sprijinul guvernului legal al Guatemalei.

In apărarea independenței naționale a Guatemalei a luat atitudine Federația Sindicală Mondială care a chemat pe oamenii muncii din întreaga lume să sprijine poporul Guatemalei în lupta lui dreaptă pentru apărarea independenței naționale.

Popoarele lumii urmăresc cu profundă simpatie lupta eroică a poporului guatemalez. Intreaga lume știe că poporul Guatemalei luptă împotriva intervenționiștilor plătiți, înarmați și conduși de imperialiștii S.U.A. apărîndu-și nu numai libertatea și independența, ci și dreptul popoarelor tuturor țărilor — mici și mari — de a-și organiza viața așa cum vor.

In fața opiniei publice din întreaga lume, cercurile guvernante americane apar ca agresori împotriva poporului micii Guatemale. Acești agresori nu pot scăpa de răspundere pentru crimele săvîrșite împotriva Guatemalei, pentru agravarea deliberată a încordării internaționale, pentru dezlănțuirea unui război criminal în această regiune a globului pămîntesc.

OBSERVATOR

(Din ziarul „PRAVDA")

Prima ședință a noului consiliu de miniștri francez

PARIS 22 (Agerpres). — Marți după amiază a avut loc la Paris, sub președinția lui Mendes France, prima ședință a noului consiliu de miniștri francez.

La sfîrșitul ședinței, Mendes France a declarat în cadrul unei conferințe de presă că va pleca în Elveția pentru a se întîlni în cursul zilei de 23 iunie cu ministrul afacerilor externe al R. P. Chineze, Ciu En-lai.

Dineul oferit de Ciu En-lai

GENEVA 22 (Agerpres). — China Nouă transmite:

La 21 iunie, Ciu En-lai, șeful delegației Republicii Populare Chineze la conferința de la Geneva, a oferit un dineu în cinstea lui Fam Van Dong, șeful delegației Republicii Democrate Vietnam, a lui Tep Fan, șeful delegației regatului Cambodgiei și a lui Pheuy Senanikone, șeful delegației regatului Laos.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

Noi succese ale Armatei Populare Vietnameze

PEKIN 22 (Agerpres). — Potrivit unei știri a Agenției Vietnameze de Informații, Armata Populară Vietnameză a silit trupele franceze să evacueze orașul Vietri, important nod feroviar în provincia Phu Tho, situat la 80 km nord vest de Hanoi.

Forțele populare împreună cu reprezentanții comitetului militar și administrativ al provinciei Phu Tho și-au făcut intrarea în oraș în după amiaza zilei de 16 iunie.

Anterior, sub presiunea forțelor populare, francezii au fost nevoiți să trimită regimentul 7 de infanterie mobilă din sudul statului Patet Lao pentru a acoperi retragerea trupelor franceze din acest oraș.

Conferința sindicală europeană

BERLIN 22 (Agerpres). — TASS transmite: In ședința din seara de 21 iunie a conferinței sindicale europene a luat cuvîntul reprezentantul muncitorilor spanioli, I. Moix.

Pentru pregătirea și înfăptuirea planurilor lor agresive, a spus el, imperialiștii americani intenționează să folosească pe dictatorul fascist Franco, care la timpul său a reușit să acapareze puterea cu ajutorul lui Hitler și Mussolini.

In continuare, Moix a vorbit despre lupta curajoasă dusă de poporul spaniol împotriva regimului fascist al lui Franco și a pregătirilor de război care provoacă înrăutățirea continuă a condițiilor de trai și despre lupta pentru pace și libertăți democratice.

A luat apoi cuvîntul Emilio Lanzetta, președintele sindicatului italian al salariaților din serviciile de ocrotire a sănătății publice.

El a vorbit despre situația grea a muncitorilor italieni și despre lupta poporului italian pentru îmbunătățirea situației sale, pentru drepturi sociale și democratice elementare. Vorbitorul următor, Olga Tournade, reprezentanta sindicatelor franceze, a vorbit despre puternica mișcare a păturilor largi ale opiniei publice franceze împotriva „comunității defensive europene" și a militarizării Germaniei occidentale.

La ședință au mai luat cuvîntul delegați din Germania occidentală, Polonia, Argentina și din alte țări. Conferința își continuă lucrările.

Știri sportive

NEW YORK 22 (Agerpres). — TASS transmite: O luptă dîrză a marcat cea de a treia rundă a întîlnirii de șah dintre echipele U.R.S.S. și S.U.A., care s-a desfășurat la 21 iunie.

Petrosian a jucat strălucit partida sa cu campionul Statelor Unite, Bisguier. Intr-o poziție complicată și cu toate piesele pe tablă, marele maestru sovietic a luat inițiativa și a cîștigat o piesă pentru doi pioni. După o scurtă rezistență, Bisguier a cedat.

Keres a jucat cu Kevits care l-a înlocuit pe Pavey. Acesta din urmă pierduse ambele partide susținute pînă acum cu Keres. Marele maestru sovietic a obținut rapid avantaj pozițional și după o presiune metodică cu atacuri directe, l-a obligat pe maestrul american să cedeze.

Celelalte partide au fost întrerupte. Bronștein are avantaj material la Denker, iar Smîslov un pion în plus în finalul de turnuri din partida cu Reshevski. In partidele Geller-Horowitz și R. Byrne-Kotov șansele sînt aproximativ egale.

După 3 runde scorul meciului este de 13—6 în favoarea echipei U.R.S.S., 5 partide fiind întrerupte.

★

ZÜRICH 22 (Agerpres). — In cadrul campionatului mondial de fotbal, astăzi se vor desfășura la Zürich și Basel întîlnirile de baraj, care vor desemna celelalte două echipe participante la sferturile de finală ale competiției.

La Zürich, echipa Italiei va întîlni echipa Elveției. Invingătorul jocului de astăzi va întîlni sîmbătă la Lausanne în sferturile de finală echipa Austriei. Al doilea joc de baraj este programat la Basel și opune echipele Germaniei occidentale și Turciei. Echipa care va cuceri victoria va juca duminică la Geneva cu echipa Iugoslaviei.

★

PRAGA 22 (Agerpres). — La 21 iunie, turneul zonal pentru campionatul mondial de șah a continuat cu desfășurarea partidelor din runda 16-a.

O frumoasă victorie a repurtat reprezentantul R.P.R., Ion Bălanel. Jucînd cu multă siguranță, șahistul romîn a reușit să-l învingă pe marele maestru internațional Laszlo Szabo.

După 16 runde, clasamentul este următorul: Pachman (R. Cehoslovacă) 12½ puncte; Szabo (R. P. Ungară) 11 (1); Sliwa (R. P. Polonă) 10½ (1); Filip (R. Cehoslovacă), Olafsson (Islanda) 10; Stahlberg (Suedia), Kluger (R. P. Ungară) 9½ (1); Barcza (R. P. Ungară) 8½ (1); Sajtar (R. Cehoslovacă) 8 (2); Bălanel (R.P.R.) 8 (1); Minev (R. P. Bulgaria), Lundin (Suedia) 7½ (1); Uhlmann (R. D. Germană) 6½ (1); Ciocîltea (R.P.R.), Palmasson (Islanda) 6 (1); Pedersen (Danemarca) 5½; Bassyuni (Egipt), Koskinen (Finlanda) 5; Solin (Finlanda) 4 (1); Hodja (R. P. Albania) 1½ (2).

REDACȚIA București, Piața Scînteii, Tel. Nr. 7.61.00, SECȚIA SCRISORI Tel. Nr. 7.66.91, DIFUZAREA Tel. Nr. 8.38.77, TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii.